

Μετά την
κινεζοποίηση
η «ανάπτυξη»

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Νέοι κεφαλικοί
φόροι

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Διλήμματα
γι' αγρίους

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Επιτροπή για τα Βαρέα
και Ανθυγεινά

Κόλαφος για
κυβέρνηση και
τρόικα το
πόρισμά της

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Ξεπέρασε τον
Σωυφλιά ο
Παπακωνστα-
ντίνου

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Μετά το μεσοπρόθεσμο
Ξεπάτωμα
ΑΕΙ-ΤΕΙ

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Δημοφήφισμα
για αφλείς

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Μαρόκο
Αλλαξ
Μανωλιός...

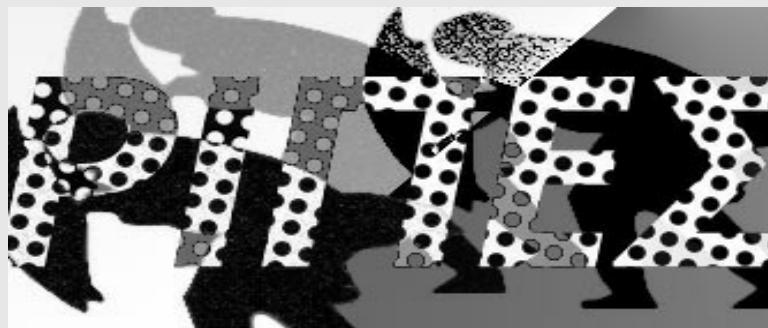
[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

KINEZOPOIHSI MEXRIS EΣXATΩN

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

25/6: Μοδζαμπίκη: Ημέρα Ανεξαρτησίας 25/6/1892: Σφραγή στρατηγού Caster από Ινδιάνους στο Little Big Horn 25/6/1925: Ο Θεόδωρος Πάρκαλος επιβάλλει δικτατορία 25/6/1936: Συγκρούσεις απεργών καπνεργατών με αστυνομία (Πειραιάς), τραυματίες, συλλήψεις 25/6/1943: Συγκρούσεις διαδηλωτών και δυνάμεων κατοχής (Αθήνα), δεκαπέντε νεκροί 25/6/1948: Εκτελούνται είκοσι κομμουνιστές-σαμποτέρ ναυτικού 25/6/1950: Αρχή πολέμου Κορέας 25/6/1982: Κατάργηση του κουρέματος με φιλή στον ελληνικό στρατό 26/6: Ημέρα κατά ναρκωτικών, ημέρα υπέρ θυμάτων βασανισμού, ημέρα ομορυφολιών 26/6/1822: Σιμόν Μπολίβαρ και Χοσέ ντε Σαν Μαρτί συναντώνται στο Γουαγιακήλ 26/6/1905: Ανταρσία στο θωρηκτό «Ποτέτεκιν» 26/6/1969: Δίκη δεκαεπτά μελών ΚΟΘ-ΠΑΜ (Θεοσαλονική), δεκατεσσερις καταδίκες 26/6/1970: Σύλληψη Ζαν Πολ Σαρτρ και Σιμόν ντε Μποβουάρ μοιραζάν την μασκή εφημερίδα «Le Cause De Peuple» 26/6/1973: Διαδήλωση κατοίκων Αγίων Θεοδώρων κατά της ιδιοποίησης των νερών της περιοχής από την Motor Oil 26/6/1994: Επιστροφή Γιάσερ Αραφάτ στη Γάζα έπειτα από 27 χρόνια εξορίας 26/6/1995: Δολοφονική απόπειρα εναντίον πρεσβύτερου Αιγύπτιου Χόσι Μουμπάρακ (Αιθιοπία) 27/6/1929: Ιδρυση Αγροτικής Τράπεζας 27/6/1975: Ιδρυση ελληνικού τμήματος Διεθνούς Αμνηστίας 27/6/1999: Θάνατος Γεώργιου Παπαδόπουλου 28/6/1969: Καταδίκη δεκανέα Μωράκη σε 16ετή φυλάκιση για βοήθεια στην απόδραση Πλαναγούλη 28/6/1988: Εκτέλεση Γουλιαμ Νορντίν (17N) 28/6/1998: Πυροβολισμός στα γραφεία Εισαγγελίας Πρωτοδικών, στα δικαστήρια Ευελπίδων («Κόκκινη Γραμμή») 29/6/1972: Μυθιστορηματική απόδραση τριών κρατουμένων στο Δημοτικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης 29/6/1987: Απόπειρα δολοφονίας προέδρου ΓΣΕΕ Γιώργου Ραυτόπουλου («1η Μάρη») 29/6/1989: Ληστεία σε τράπεζα Εργασίας (17N) 29/6/2002: Εκρηκτ-τραυματισμός Σάββα Ξηρού (Πειραιάς) 30/6: Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871), Ρουάντα-Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 30/6/1934: «Νύχτα των μεγάλων μαχαιριών» (Gleichenhalschaltung): με εντολή του Χίτλερ σφραγίζονται εκαποντάδες ναζί και στελέχη του κόμματος του 30/6/1992: 17ετής κάθειρξη στον Κυριακό Μαζοκόπο (αθώοι οι Μπουκετιδης, Κογιάνης, Μπέρκινερ) 30/6/1993: Ο Αντώνης Σαμαράς ήρθε στην «Πολιτική Ανοίξη» 30/6/1998: Βομβιστική επίθεση στο κτίριο του ΑΣΕΠ («Επαναστατικοί Πυρήνες») 30/6/2006: Τηλεχειρίζομενος εκρηκτικός μηχανισμός στη γειτονιά του υπουργού Πολιτισμού Γιώργου Βουλγαράκη («Επαναστατικός Αγώνας») 1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Καναδάς: Εθνική εορτή 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 1/7/1968: Πρώτη υπόγεια πυρηνική δοκιμή (ΗΠΑ) 1/7/1978: Εμπρησμός επτά λεωφορείων στο αμαξοστάσιο Βοτανικού (ΕΛΑ) 1/7/1985: Βόμβα στο ξενοδοχείο «Απόλλων Παλλάς» (Καβούρι), εντοπισμός πολλών κιλών εκρηκτικών έξω από την αμερικανική βάση Νέας Μάκρης (ΕΛΑ) 1/7/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας.

● Να το κάνουμε λιανά; ●●● Το Μεσοπόδεμο μα ψηφιστεί με την κανονική διαδικασία και ο εφαρμοστικός του νόμος (δηλαδή η συγκεκριμενοποίηση) με την κατεπείγουσα ●●● Ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώστε ●●● Μετά δ' αρχίσουν τα μπάνια [των βουλευτών, όχι του λαού] ●●● Μαύρα κρέπια κρέμασε η στήλη ●●● Τι δα κάνουμε χωρίς τον Κουσελά; ●●● Τι δα κάνουμε χωρίς την υφουργό Νταλάρα; ●●● Είναι δυνατόν να γίνει δουλειά μόνο με μια Φώφη; ●●● Επί τη ευκαιρία, τι ακριβώς αρμοδιότης έχει η Φώφη; ●●● Ταξίδια σε Νέα Υόρκη, Ισταμπούλ και Ντίσελντορφ ●●● Α, ρε Γιωργάκη, αντεξουσιαστή ●●● Πάντως, επειδή η στήλη είναι μαχόμενη και πάντα στις επάλξεις, ποτέ δεν απελπίζεται ●●● Λίγα συντόμως θα ξεπεταχτούν οι πρωταγωνιστές από το νέο κυβερνητικό σχήμα ●●● Δεχόμαστε και στοιχήματα ●●● Πρώτος υποψήφιος ο γίγαντας Δριβελέγκας ●●● Κάποιοι κακεντρεχείς παρουσιάζουν τον υφουργό Κουτρουμάνη με βλήμα ●●● Πριν ενάμιση χρόνο, λένε, δεν ήταν καν βουλευτής και σε χρόνο ρεκόρ διέγραψε όλη την κοινοβουλευτική ιε-

ραρχία: βουλευτής, υφουργός, αναπληρωτής υπουργός, υπουργός ●●● Τώρα, λένε οι ίδιοι κακεντρεχείς, είναι η ώρα της πώσης ●●● Οι μεγάλες αγάπες δεν κρύβονται ●●● Πρώτη τηλεοπτική συνέντευξη στο Μεγα, πρώτη αποκλειστική δήλωση στο «Βήμα» από τον Μπένι ●●● Μας το τηλεφώνησαν και το αναμεταδίδουμε ●●● Γιατί ο Πάγκαλος φοράει γραβάτα; ●●● Για να ξεχωρίζει το μπροστινό πίσω μέρος από το πίσω ●●● Πέρα από την «ισχυρή δέσμευση της κυβέρνησης» για την ψήφιση του Μεσοπόδεμου, ο Μπένι μίλησε στους ομολόγους του στο Eurogroup και για την

«ισχυρή βούληση του ελληνικού λαού» ●●● Η οποία πόθεν τεκμαίρεται; ●●● Από τις μούτζες στις πλατείες ή από τα γκάλοπ που ακόμα και μαϊμούδισμένα αποτελούν κόλαφο για τη μνημονιακή πολιτική; ●●● Ελεος, ρε Φώτη [Κουβέλη], μη τους βαράς τόσο πολύ γιατί δα τους τσακίσεις ●●● Μα είναι κουβέντα αυτή, να χαρακτηρίζει την κυβέρνηση απλώς «προϊόν εσωτερικών ισορροπιών»; ●●● Θα μπορύσεις να την πεις αντιλαϊκή, ξενόδουλη, υποταγμένη στο κεφάλαιο, κάτι πιο ήπιο τέλος πάντων ●●● Κι ο Παναγιωτακόπουλος το βιολί του ●●● Ζήτησε πάλι συνέδριο για την «ιδεολογική,

πολιτική, οργανωτική επαναδεμελίωση του ΠΑΣΟΚ» ●●● Τς, τς, τς, χάδηκε και η γαλατική ευγένεια ●●● «Ο Γιώργος Παπανδρέου σε ελεύθερη πτώση», έβαλε ως τίτλο άρθρου η Μonde ●●● Ας τους πει κάποιος ότι η πρωμπουργάρα μας είναι ασκημένη στα σκληρά σπορ ●●● Τον φτύνουν και ο Χεριχέρης διαπιστώνει ότι ψιχαλίζει ●●● «Ναι, προτιμώ να είμαι εξαπέρυγο της ανάγκης, παρά να είμαι χερούβειμ της ανοισίας» ●●● «Παραδεχθείτε ότι το πρόγραμμά σας υπάρχει για να χαιδεύει αυτά για ψηφοδημητικούς λόγους», είπε ο Γιωργάκης στον Αντωνάκη ●●● Για δες ποιος μιλάει, ο κύριος «λεφτά υπάρχουν» ●●● Ποιος Πεταλωτής τώρα; ●●● Μόσιαλος και ξερό ψωμί ●●● «Είμαι πάντοτε υπέρ των κινημάτων και της κοινωνίας των πολιτών. Δεν θεωρώ ότι ένα κόμμα κατ' εξοχήν κινηματικό όπως είναι το ΠΑΣΟΚ δια πρέπει να φοβάται τα κινήματα» ●●● Ποια η πολιτική καταγγή Μόσιαλου; Στέλεχος του «Ρήγα Φεραίου» ●●● Οπότε η στήλη μετεωρίζεται μπροστά στο παλιό στιχάκι ●●● «Κάθε σεξί νέος είναι Πανιώνιος κι ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος» ●●●

◆ Στις τελετές παράδοσης-παραλαβής των υπουργείων συνήθως λέγονται ποπτάρες. Ο ένας πλέκει το εγκώμιο του άλλου. Γ' αυτό και δεν αξίζει τον κόπτο να σχολιάζει κανείς. Θα κάνουμε, όμως, μια εξαίρεση παραθέτοντας μερικές λέξεις απ' όσα είπε ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στον Βενιζέλο: «Έγω τουλάχιστον αισθάνομαι υπερήφανος για αυτό το οποίο αφήνουμε πίσω μας». Πέρα από την πολιτική ουσία, αυτή η περηφάνεια δείχνει και το χαρακτήρα του λεγάμενου. ◆ Συνέντευξη Χρυσοχοΐδη στην ιταλική La Stampa. Ο τύπος είναι στον κόδυμο του ή μας δουλεύει χοντρά; «Πετύχαμε τα αποτελέσματα: το έλλειμμα μειώθηκε θεαματικά κατά πέντε μονάδες, δόθηκε ώθηση στις εξαγωγές και σχεδόν κανείς δεν πρόσεξε ότι, το πρώτο τρίμηνο, φέρεται στην πολιτική του ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στην ιταλική La Stampa. Ο τύπος είναι στον κόδυμο του ή μας δουλεύει χοντρά; «Πετύχαμε τα αποτελέσματα: το έλλειμμα μειώθηκε θεαματικά κατά πέντε μονάδες, δόθηκε ώθηση στις εξαγωγές και σχεδόν κανείς δεν πρόσεξε ότι, το πρώτο τρίμηνο, φέρεται στην πολιτική του ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στην πολιτική του ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στην ιταλική La Stampa. Ο τύπος είναι στον κόδυμο του ή μας δουλεύει χοντρά; «Πετύχαμε τα αποτελέσματα: το έλλειμμα μειώθηκε θεαματικά κατά πέντε μονάδες, δόθηκε ώθηση στις εξαγωγές και σχεδόν κανείς δεν πρόσεξε ότι, το πρώτο τρίμηνο, φέρεται στην πολιτική του ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στην ιταλική La Stampa. Ο τύπος είναι στον κόδυμο του ή μας δουλεύει χοντρά; «Πετύχαμε τα αποτελέσματα: το έλλειμμα μειώθηκε θεαματικά κατά πέντε μονάδες, δόθηκε ώθηση στις εξαγωγές και σχεδόν κανείς δεν πρόσεξε ότι, το πρώτο τρίμηνο, φέρεται στην πολιτική του ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στην ιταλική La Stampa. Ο τύπος είναι στον κόδυμο του ή μας δουλεύει χοντρά; «Πετύχαμε τα αποτελέσματα: το έλλειμμα μειώθηκε θεαματικά κατά πέντε μονάδες, δόθηκε ώθηση στις εξαγωγές και σχεδόν κανείς δεν πρόσεξε ότι, το πρώτο τρίμηνο, φέρεται στην πολιτική του ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στην ιταλική La Stampa. Ο τύπος είναι στον κόδυμο του ή μας δουλεύει χοντρά; «Πετύχαμε τα αποτελέσματα: το έλλειμμα μειώθηκε θεαματικά κατά πέντε μονάδες, δόθηκε ώθηση στις εξαγωγές και σχεδόν κανείς δεν πρόσεξε ότι, το πρώτο τρίμηνο, φέρεται στην πολιτική του ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στην ιταλική La Stampa. Ο τύπος είναι στον κόδυμο του ή μας δουλεύει χοντρά; «Πετύχαμε τα αποτελέσματα: το έλλειμμα μειώθηκε θεαματικά κατά πέντε μονάδες, δόθηκε ώθηση στις εξαγωγές και σχεδόν κανείς δεν πρόσεξε ότι, το πρώτο τρίμηνο, φέρεται στην πολιτική του ο Παπακωνσταντίνου παραδίνοντας στην ιταλική La Stampa. Ο τύπος είναι στον κόδυμο του ή μας δουλεύει χοντρά; «Πετύχαμε τα αποτελέσματα: το έλλειμμα μειώθηκε θεαματικά κ

Διλήμματα γι' αγρίους

Την περασμένη εβδομάδα, όταν το ελληνικό πολιτικό σύστημα κλυδωνίζόταν και για τουλάχιστον ένα 24ωρο ο Παπανδρέου έδειχνε χαμένος... στη μετάφραση, στις Βρυξέλλες, το Λουξεμβούργο, το Βερολίνο, το Παρίσι, την Ουάσιγκτον επικρατούσε πυρετός... ελληνοφιλίας. Η Ελλάδα θα πάρει σήμουρα την 5η δόση του δανείου της τρόικας και νέο πακέτο «στήριξης» διεμήνυναν, με ύφος που δεν σηκώνει αμφισβήτηση, ο Ρεν, ο Γιούνκερ, ο Σόμιτζε, η Λαγκάρντ και η Καρολάιν Ατκίνσον του ΔΝΤ.

Όταν το τοπίο ξεκαθάρισε, όταν η βαρώνη Βάσω πήρε από το χέρι τον παραπαίοντα ηγεμόνα και μαζί με τους υπόλοιπους τιμαριούχους του «όλου ΠΑΣΟΚ» τον οδήγησαν σε μια πολιτική λύση με ανασχηματισμό και «επιστροφή στο κόμμα», η οποία επισφραγίστηκε με τα θυελώδη χειροκροτήματα σύμπασας της κυβερνητικής κοινοβουλευτικής ομάδας, το τροπάριο άλλαξε. Οχι μόνο το νέο πακέτο «διάσωσης», αλλά κι αυτή ακόμη η 5η δόση μετατράπηκαν εκ νέου σε διακυβεύματα. Οι ίδιοι που διαβεβαίωναν ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, άρχισαν να δηλώνουν ότι προϋπόθεση είναι η ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου και του εφαρμοστικού του νόμου.

Στο καπάκι ήρθε και ο εκτελών χρέη διευθυντή του ΔΝΤ να κάνει την κατάσταση πιο δραματική. Δεν μας αρκεί η ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου, είπε, θέλουμε και ισχυρές δεσμεύσεις της ΕΕ ότι θα χρηματοδοτήσει επαρκώς την Ελλάδα για τους επόμενους 12 μήνες, ώστε να μην υπάρξει χρεοστάσιο. Αυτά που δηλώνει η Ατκίνσον την περασμένη εβδομάδα και που ψιθύριζαν στ' αυτιά των δημοσιογράφων τα στελέχη του Ταμείου, για να αναμεταδοθούν σε όλο τον κόσμο από τα πιο έγκυρα αστικά πρακτορεία (Reuters, Bloomberg), ότι δηλαδή το Ταμείο δεν θα επιμείνει τυπολογικά στην καταστατική του διάταξη, αλλά θα εκτομιεύσει την 5η δόση του δανείου προς την Ελλάδα, αρκούμενο ακόμη και σε μια πολιτική δήλωση του Ευρωπαϊκού Συμβούλου, «ξεχάστηκαν».

Η εμείς δεν καταλαβαίνουμε τίποτα ή αυτοί μας δουλεύουν χοντρά. Κι επειδή καταλαβαίνουμε πολύ καλά, μπορούμε να πούμε ότι το δουλεμά τους παραείναι χοντρό για να πιάσει τόπο. Απλά, δημιουργούν ένα δραματικό κλίμα, ένα κλίμα έντασης και αβεβαιότητας, για να προσφέρουν ένα διάτρητο

άλλοθι στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ. «Τι να έκανα, ν' άφηνα τη χώρα να χρεοκοπήσει σε λίγες μέρες;». Αυτό θα είναι το δραματικό ερώτημα που θα θέτει υποκριτικά ο «πράσινος» βουλευτής στους καφενέδες της εκλογικής του περιφέρειας, πριν πληρώσει τους καφέδες και την κάνει βιαστικά (μη τυχόν και τον βρει κάνα ιπτάμενο γιασούρτι). Η δραματικότητα της απολογίας του μπορεί κατά περίσταση να συνδέεται και από μπινελίκια ενάντια στον «άχροντο» τον Παπακωνσταντίνου, ο οποίος θα πάρει τη θέση που έως τώρα κατείχε ο Καραμανλής. «Τι να σου κάνει ο Βενιζέλος; Μια μέρα μετά την ορκωμοσία του, πήγε στο Λουξεμβούργο και του 'βαλαν το μισχάρι στο λαιμό: ή ψηφίζεις το Μεσοπρόθεσμο ή σας αφήνουμε να χρεοκοπήσετε άμεσα».

Όλα έγιναν πολύ «σοφά», ώστε να δημιουργήσουν το έδαιρος για διαδικασίες εξπρές στην ελληνική Βουλή. «Άποφάσισα να συγκαλέσω έκτακτη σύνοδο του Eurogroup την Κυριακή 3 Ιουλίου», δήλωσε σε συνεντεύξη Τύπου μετά το τέλος της συνόδου των υπουργών Οικονομικών του Eurogroup ο Γιούνκερ, εκφράζοντας ταυτόχρονα την ελπίδα ότι μέχρι τότε η ελληνική Βουλή θα έχει ψηφίσει το Μεσοπρόθεσμο. Για να το κάνει, μάλιστα, πιο δραματικό, προσέθεσε, με ύφος ηθοποιού τριτοκλασάτου μπουλουκιού, που προσπάθει να παιξει τον Άρλετ: «Αν όχι...». Σ' αυτό κοντοστάθηκε, επανέλαβε τη φράση «αν όχι...», έκανε μια δραματική πτώση στη διάρκεια της οποίας το πρόσωπό του πήρε μια δήθεν τραγική έκφραση κι αμέσως μετά συμπλήρωσε αποφασιστικά ότι δεν θέλει ούτε να σκέφτεται ένα τέτοιο ενδεχόμενο και πως η Ελλάδα θα κάνει ό,τι πρέπει. Αν οι αμερικάνοι διοργανώτες του διαγωνισμού του «Άχρυσού Βατόμουρου» θέλουν να πρωτοτυπήσουν, στον Γιούνκερ πρέπει να το δώσουν.

Μέχρι το τέλος του Ιούνη πρέπει να έχει ψηφιστεί και το Μεσοπρόθεσμο και ο βασικός εφαρμοστικός νόμος, έστειλε το μήνυμα ο Βενιζέλος. Μέσα σε ένα δεκαήμερο, «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε». Για να δοθεί, μάλιστα η εικόνα της δραματικής διαπραγμάτευσης για το μέλλον της χώρας, πετάχτηκε μέχρι τις Βρυξέλλες και ο Παπανδρέου, για να πει τα ίδια πράγματα μπροστά στις κάμερες, σε δυο διαδοχικές συναντήσεις με τον Φαν Ρομπάι και τον Μπαρόζο. Βέ-

βαια, πέρα από το ψεύτικο δραματικό σκηνικό, ο Παπανδρέου δε θέλησε ν' αφήσει τον Βενιζέλο μόνο του στο κάρδο της «εθνικής μάχης» και της «εθνικής επιτυχίας», με την οποία αυτή θα στεφθεί στο τέλος. Θέλησε να στείλει το μήνυμα ότι και η δική του βαρύνουσα πολιτική παρέμβαση έπαιξε το ρόλο της. Ασε που την ίδια ώρα διάφοροι λυσσασμένοι Χριστιανόδημοι κράτες (όπως ο βαυαρός της CSU, του κόμματος που είχε ιδρύσει ο -νεκρός πια- ακροδεξιός Στράους) την έπειραν στον Σαμαρά, οπότε φαινόταν «εκτός εθνικής προσπάθειας». Αυτό, βέβαια, καλό κάνει στον Σαμαρά σε ό,τι αφορά την επιρροή του στο λαό, όμως ο Παπανδρέου δεν έχει και άλλη επιλογή, μετά απ' όσα έπαθε την προηγούμενη βδομάδα. Ο Σαμαράς, βέβαια, διαμαρτύρεται, ότι του χαλάνε τη διεθνή εικόνα και κατηγορεί την κυβέρνηση ότι βρίσκεται πίσω απ' όλα τα δημοσιεύματα σε ζένες εφημερίδες. Γ' αυτό και όταν υπήρξε ένα ιδιαίτερα απαξιωτικό για τον Σαμαρά όρθρο σε γερμανική εφημερίδα, διατάχθηκε ο Μόσιαλος να κάνει δήλωση αποδοκιμασίας του εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης.

Το εσωτερικό θέατρο, όμως, είχε και συνέχεια, με συμμετοχή του Σαμαρά σε ρόλο guest star. Οταν αποσύρθηκαν από τη σκηνή ο Γιούνκερ, ο Μπαρόζο, ο Φαν Ρομπάι, ο Γιωργάκης, επανήλθε ο Βενιζέλος μ' ένα δελτίο Τύπου, το οποίο είχε δύο σκέλη. Στο πρώτο σκέλος ο Βενιζέλος απαντούσε «σε ερωτήσεις δημοσιογράφων» (απ' αυτές που τις κατασκευάζει ο ίδιος ο υπουργός) «για το αν η αναφορά στην εθνική ενότητα που υπάρχει στο ανακοινώνυμον στη διαδικασία εξπρές ο Σαμαράς, ο Καρατζαφέρης (και την ανακοίνωση με πον paper) και με τη Μπακογιάννη». Στους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ προσφέρεται έτσι ένα άλλοθι για να υπερψηφίσουν το Μεσοπρόθεσμο και τον εφαρμοστικό νόμο: «Δεν μπορεί να συμφωνούν στη διαδικασία εξπρές ο Σαμαράς, ο Καρατζαφέρης και η Μπακογιάννη και να διαφωνούν ο Σαλογιάνης με τον Κουρουμπλή. Εκτός αν παίρνουν μέρος σε επιχείρηση αποστασίας αλλά 1965 και βρίσκουν αφορμή τη διαδικασία. Οι υπόλοιποι, πάντως, οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος των εθνικά κρίσιμων περιστητών που οι γονείς τους είναι άνεργοι». Δεν είναι λίγες οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις που δίνουν υποτροφίες σε παιδιά υπαλλήλων τους. Ο Βενιζέλος, με σκοπό να ωραιοποιήσει αυτή τη ληστρική και ιδιαίτερα επιθετική κλίκα του ελληνικού καπιταλισμού, της προτείνει να μοιράσει και μερικές υποτροφίες σε παιδιά ανέργων, οι οποίες, φυσικά, θα εκπέσουν ως δαπάνη από την εφορία. Με ψήφουλα οι εφοπλιστές θα στήσουν φίεστες φιλανθρωπίας, την ίδια ώρα που στα βαπτήρια τους επικρατεί καθεστώς γαλέρας.

■ Κοψομεσιάστηκε

Κάποτε, βούιξ «το όλον ΠΑΣΟΚ» από μια φράση που εκστόμισε ο Σημίτης στη Βουλή, αμέσως μετά τη διευθέτηση της κρίσης των Ιμίων. «Ευχαριστώ την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών», είχε πει, και ο ελληναράδες Πασόκοι έφαγαν τρύπα για να κρυφτούν. Τώρα, που έκανε το ίδιο ο Παπούλιας, ουδείς ενοχλήθηκε.

«Θέλω να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο Ομπάμα γιατί ενδιαφέρθηκε για τη δύσκολη περίοδο που περνάει η Ελλάδα. Και μίλησε στους ευρωπαίους ηγέτες, ιδιαίτερα στην κυρία Μέρκελ και τον κύριο Σαρκοζί. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Δεν το ξεχάμε. Τον ευχαριστώ προσωπικά και ελπίζω να συναντηθούμε για να συζητήσουμε για τα κοινά μας συμφέροντα και τα κοινά μας όνειρα. Γιατί πάντοτε, μαζί με τις ΗΠΑ πολεμήσαμε για τους ίδιους στόχους: για την ελευθερία, την ανεξαρτησία, για τα ανθρώπινα δικαιώματα», δήλωσε ο Παπούλιας, μετά από συνάντηση με αντιπροσωπεία του Αμερικανοελληνικού Ινστιτούτου (American Hellenic Institute-AHI) στο Προεδρικό Μέγαρο.

Πρόκειται για μια καραμπινάτη εκδήλωση ξενοδουλείας από εκείνον που εκφράζει ολόκληρο το αισιόδο πολιτικό σύστημα. Φτύνει τον ελληνικό λαό στη Παπούλιας, όταν παρουσιάζει τον Ομπάμα σαν μαχητή υπέρ των ελληνικών δικαίων, ο οποίος κάνει παρεμβάσεις στη Μέρκελ και τον Σαρκοζί. Φτύνει στα κορμιά και τους τάφρους των αγωνιστών που εκτελέστηκαν, βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν από το αμερικανοδικήτη μοναρχοφασιστικό καθεστώς της μετεμφυλιακής περιόδου. Για την ελευθερία, την ανεξαρτησία και τα ανθρώπινα δικαιώματα έγιναν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στην Κορέα, τη Γουγκοκολαβία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, τη Σομαλία, τη Λιβύη. Αυτοί είναι οι πόλεμοι στους οποίους η αστική Ελλάδα συμμάχησε με την ιμπεριαλιστική Αμερική.

■ Στήνουν σόου φιλανθρωπίας με τους καπιταλιστές

■ Αίγυπτος

Πολυήμερη απεργία στη Διώρυγα του Σουέζ

Συνεχίζεται από τις 15 Ιουνίου μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές (22 Ιουνίου) η απεργία των εργατών σε 7 θυγατρικές της κρατικής εταιρίας που διαχειρίζεται τη Διώρυγα του Σουέζ. Οι απεργοί ζητούν αύξηση 40% του βασικού μισθού, 7% αύξηση στο μπόνους και αύξηση του επιδόματος τροφής.

Οι απεργιακές κινητοποιήσεις ξεκίνησαν στις 3 Απριλίου και στις 19 Απριλίου υπογράφτηκε ανάμεσα σε εκπροσώπους των εργατών, τον πρόεδρο της κρατικής εταιρίας διαχείρησης της Διώρυγας, ναύαρχο Αχμέντ Φεΐντελ, και τον υπουργό Εργασίας και Μετανάστευσης συμφωνία ικανοποίησης των αιτημάτων των απεργών, η οποία επρόκειτο να τεθεί σε εφαρμογή την 1η Ιουνίου. Δύο βδομάδες μετά την εκπνοή της προθεσμίας και βλέποντας ότι η συμφωνία έμεινε στα χαρτιά, οι εργάτες αποφάσισαν να ξανα-

χίσουν την απεργία. Στις 18 Ιουνίου, ο στρατός έριξε πυροβολισμούς στον αέρα για να εμποδίσει εκαποντάδες εργάτες να εισβάλουν στα κεντρικά γραφεία της κρατικής εταιρίας στην Ισμαΐλια, στις 19 Ιουνίου οι απεργοί έκλεισαν κεντρικούς δρόμους στην Ισμαΐλια και στο Σουέζ και στις 21 Ιουνίου πραγματοποίησαν μεγάλη διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους της Ισμαΐλια.

Οι 7 θυγατρικές εταιρίες απασχολούν 8.600 εργάτες και οι εγκαταστάσεις τους βρίσκονται σε τρεις πόλεις της Διώρυγας, στο Σουέζ, στην Ισμαΐλια και στο Πορτ Σάιντ. Οι εργάτες στη Διώρυγα του Σουέζ ήταν ανάμεσα στους εργαζόμενους που είχαν κατέβει σε απεργία πριν από την ανατροπή του Χόσνι Μουμπάρακ, στηρίζοντας τη λαϊκή εξέγερση και ενισχύοντας την πίεση στο καθεστώς.

■ Υεμένη

Μαζική απόδραση Ισλαμιστών μαχητών

Τουλάχιστον 62 κρατούμενοι ισλαμιστές μοχλητές κατέφεραν να αποδράσουν το πρώιμο της 22ης Ιουνίου από τη φυλακή του λιμανιού Μουκάλα στις νότιες ακτές της Υεμένης, όταν 40 περίπου κρατούμενοι επιτέθηκαν στους φρουρούς και τους αφόπλισαν την ίδια στιγμή που ομάδες βαριά οπλισμένων μοχλητών επιτέθηκε στην κεντρική είσοδο της φυλακής, ανταλλάσσοντας πυρά με τους φρουρούς, από τα οποία σκοτώθηκε ένας και τραυματίστηκαν δύο φρουροί.

Οι κρατούμενοι που απέδρασαν ήταν Υεμένιοι, οι περισσότεροι από τους οποίους είχαν καταδικαστεί για «τρομοκρατία» μετά την επιστροφή τους από το Ιράκ, όπου είχαν πολεμήσει εναντίον των στρατευμάτων κατοχής.

Στο μεταξύ, το πολιτικό αδιέξodo συνεχίζεται. Ο αντιπρόεδρος Μανούύρ Χάντι, που αντικαθιστά τον Άλι Σάλεχ, υποτίθεται ότι κυβερνά, όμως ουσιαστικά η εξουσία έχει περάσει στα χέρια του γιου του Άλι Σάλεχ, Αχμέντ, που διοικεί τις Ειδικές Δυνάμεις και την πανίσχυρη Προεδρική Φρουρά, ενώ σημαντικά τμήματα στο βορρά και στο νότο της Υεμένης έχουν περάσει υπό τον έλεγχο αυτονομιστικών και ισλαμικών κινημάτων.

Συν τοις άλλοις, έχουν αποτύχει μέχρι στιγμής οι επιχειρήσεις του στρατού για την ανακατάληψη της πόλης Ζινζιμπάρ, πρωτεύουσας της νότιας επαρχίας Αμπτιάν, που έχει περάσει υπό τον έλεγχο ισλαμιστών μοχλητών. Στις 21 Ιουνίου, για πρώτη φορά αξιωματικοί του στρατού δήλωσαν ότι ο αριθμός των νεκρών στρατιωτών στις επιθέσεις κατά των ανταρτών ξεπερνά τους 100 και των τραυματιών τους 260. Και ότι ο στρατός έχει αποσυρθεί από την πόλη σε μια «κίνηση τακτικής», ενώ μόλις μια μέρα νωρίτερα ισχυρίζοντας ότι είχε σημειωθεί σημαντική πρόοδος στις στρατιωτικές επιχειρήσεις για την ανακατάληψη της πόλης.

■ Μπαχρέιν

Θάλαμος βασανιστηρίων, ισόβια και βαριές ποινές

Νέες καταγγελίες για συστηματικά βασανιστήρια σε νοσηλευόμενους με τραύματα που τους καθιστούσαν ύποπτους για συμμετοχή στις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις του περασμένου Φεβρουαρίου στο Μπαχρέιν έγιναν από τους «Γιατρούς χωρίς σύνορα», ύστερα από επιτόπια

έρευνα στο νοσοκομείο Σαλμανίγια, το μεγαλύτερο και πιο σύγχρονο νοσοκομείο στη χώρα.

Ο επικεφαλής της αποστολής των «Γιατρών χωρίς σύνορα» στο Μπαχρέιν, Jonathan Whittall, που επέστρεψε πρόσφατα από τη χώρα, κατήγγειλε την ύπαρξη «θαλάμου βασανιστηρίων» στο νοσοκομείο Σαλμανίγια. Αποκάλυψε ότι «οι δυνάμεις ασφάλειας πήραν τον έλεγχο του νοσοκομείου στις 20 Ιουνίου, ο Jonathan Whittall δήλωσε ότι δεν υπάρχει καμία απόδειξη για τις κατηγορίες που τους αποδίδονται, ότι υπάρχει πολλή οργή στην ιατρική κοινότητα και ότι πολλοί γιατροί αισθάνονται ότι έχουν στοχοποιηθεί εξαιτίας της στάσης τους στην κοινωνία. Σημειώτεον ότι οι περισσότεροι γιατροί στο Μπαχρέιν είναι στηρίζονται από την παρατροφή τους γιατρών του Μπαχρέιν είναι σίτες».

Σε σχετική έκθεση που έδωσε στη δημοσιότητα στις 17 Μαρτίου, όταν αναπτύχθηκαν τα τανκς μπροστά στο νοσοκομείο και στήθηκαν σημεία ελέγχου για όποιον έμπαινε ή έβγαινε. Μέσα στο νοσοκομείο, πολλοί τραυματισμένοι με πληγές που θα μπορούσαν να είχαν προκληθεί σε διαδηλώσεις μεταφέρονταν στον δορόφο, όπου ξυλοκοπούνταν τρεις φορές την ημέρα. Στο στόχαστρο έμπαινον ιδιαίτερα νέοι άντρες με σπασμένα άκρα ή πληγές από πυροβολισμούς.

Το νοσοκομείο έγινε τόπος τρόμου. Ενας ασθενής συνελήφθη καθώς προσπαθούσε να φύγει και ξυλοκοπήθηκε και μέσα στο νοσοκομείο και αργότερα στη φυλακή. Η κατάσταση ήταν τόσο άσχημη, ώστε πολλοί άνθρωποι δεν τολμούσαν να πάνε στο νοσοκομείο. Σε μερικές περιπτώσεις, οι άνθρωποι δεν είχαν καθόλου πρόσβαση σε περιθώρη και συνεχίζεται η ίδια κατάσταση μέχρι σήμερα.

Μερικοί εξαφανίζονταν από το νοσοκομείο και επανεμφανίζονταν αργότερα με πολύ σοβαρότερα τραύματα. Οι αποκαλύπτουν σε σχετικό άρθρο τους «New York Times» (10/6/11). Οι πράκτορες αυτοί σημειώνουν την έλεγχο των νεούλλεκτων, θα επανεξετάσουν προσεκτικά το προφίλ των στρατιωτών που εκπαι-

στηρε, ύστερα από διακοπή, στις 20 Ιουνίου, ο Jonathan Whittall δήλωσε ότι δεν υπάρχει καμία απόδειξη για τις κατηγορίες που τους αποδίδονται, ότι υπάρχει πολλή οργή στην ιατρική κοινότητα και ότι πολλοί γιατροί αισθάνονται ότι έχουν στοχοποιηθεί εξαιτίας της στάσης τους στην κοινωνία. Σημειώτεον ότι οι περισσότεροι γιατροί στο Μπαχρέιν είναι στηρίζονται από την παρατροφή τους γιατρών του Μπαχρέιν είναι σίτες».

θωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού. Οι άλλες αλλαγές είναι ακόμη πιο ανεπαίσθητες. Στην αρχή των διαδηλώσεων, η Ιατρική Κοινότητα του Μπαχρέιν διαμαρτυρήθηκε για τους περιορισμούς που επιβλήθηκαν στους γιατρούς. Κάλεσε τον υπουργό Υγείας να παραιτηθεί και κατήγγειλε ότι η κυβέρνηση εμπόδιζε τα ασθενοφόρα να μεταφέρουν τραυματισμένους διαδηλωτές στα νοσοκομεία. Τότε το διοικητικό συμβούλιο της Ιατρικής Κοινότητας διαλύθηκε από την κυβέρνηση και αντικαταστάθηκε από διορισμένους κυβερνητικούς αξιωματούχους, οι οποίοι τώρα υποστηρίζουν την κυβέρνηση και τις δίκες εναντίον των γιατρών.

Φυσικά, στο στόχαστρο των μηχανισμών καταστολής του καθεστώτος δεν είναι μόνο το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Τη στιγμή που η σουνιτική μοναρχία των Αλ-Χαλίφα καλεί σε «εθνικό διάλογο» όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας, 8 πολιτικοί ηγέτες της αντιπολίτευσης και γνωστοί ακτιβιστές για τα ανθρώπι-

να μετατρέπονται σε ποινές από 2 μέχρι 15 χρόνια. Ανάμεσα σ' αυτούς που καταδικάστηκαν σε ισόβια είναι ο γιγέτης του ριζοσπαστικού σιτικού κινήματος Haq, ο Hassan Mushaima, ο Abduljalil al Singace επίσης από το Haq, και ο γνωστός σ' όλο τον αραβικό κόσμο ακτιβιστής για τα ανθρώπινα δικαιώματα Abdulhady al - Khawaja. Το Haq με δύο ακόμη σιτικές οργανώσεις καλούσαν για την ανατροπή της μοναρχίας κατά τη διάρκεια των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων. Σε 5ετή φυλάκιση καταδικάστηκε ο σουνίτης ηγέτης του κοινικού κόμματος Waad, Ibrahim Sharif, ο οποίος μετατρέπεται σε αντιπολίτευση, το Wefaq, ζητούσε πολιτικές μεταρρυθμίσεις στα πλαίσια μιας συνταγματικής μοναρχίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει συγκεντρώσει η αντιπολίτευση, 400 τουλάχιστον κρατούμενοι ακτιβιστές και διαδηλωτές περιμένουν τη σειρά τους για να δικαστούν από στρατιωτικά δικαστήρια το επόμενο διάστημα.

να δικαιώματα καταδικάστηκαν από στρατιωτικό δικαστήριο στις 22 Ιουνίου σε ισόβια, με την κατηγορία της «απόπειρας ανατροπής του καθεστώτος με τη βία σε συνεργασία με τρομοκρατική οργάνωση, που εργάζεται για μια ξένη χώρα». Ακόμη 13 ακτιβιστές που δικάζονταν μαζί τους καταδικάστηκαν σε ποινές από 2 μέχρι 15 χρόνια. Ανάμεσα σ' αυτούς που καταδικάστηκαν σε ισόβια εί

■ Παλαιστίνη

Υπό κατάρρευση η «εθνική συμφιλίωση»

Ούτε δύο μήνες δεν άντεξε ο «πρόεδρος» της Παλαιστινιακής Αρχής, Μωχάμεντ Αμπάς, την «εθνική συμφιλίωση» που συμφώνησε με τη Χαμάς. Ετσι, σε δηλώσεις του στη λιβανέζικη τηλεόραση, την περασμένη Δευτέρα το βράδυ, δήλωσε ότι έχει το δικαίωμα να διαλέξει αυτός τον μεταβατικό πρωθυπουργό, χωρίς να ζητήσει ψήφο εμπιστούντης από τη βουλή, κι ότι η κυβέρνηση είναι δική του ευθύνη και θα τη σχηματίσει όπως θέλει αυτός! Ο πρωθυπουργός που έχει επιλέξει ο Αμπάς δεν είναι άλλος από τον Σαλάμ Φαγιάντ, τον διορισμένο από τον ίδιο τον Αμπάς «πρωθυπουργό» της Παλαιστινιακής Αρχής, πρώην στέλεχος του ΔΝΤ, ο οποίος, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», στήριξε με πάθος την υποψηφιότητα του διοικητή της Τράπεζας του Ισ-

ραήλ, Στάνλεϊ Φίσερ, για τη θέση του διευθυντή του ΔΝΤ!

Κατ' αυτό τον τρόπο, ο Αμπάς δυναμίζει την «εθνική συμφιλίωση», θέτοντας όρους που δεν είναι δυνατόν να δεχτεί η Χαμάς, αν δεν θέλει να ξεφτίλιστε εντελώς στα μάτια του παλαιστινιακού λαού. Γιατί μια κυβέρνηση –έστω και μεταβατική– με πρωθυπουργό τον Φαγιάντ και πρόεδρο τον Αμπάς δεν είναι κυβέρνηση «εθνικής συμφιλίωσης», αλλά κυβέρνηση των ανδρεικελών των Αμερικάνων και των Σιωνιστών. Γι' αυτό και η προκαθορισμένη συνάντηση μεταξύ των ηγετών Χαμάς και Φατάχ (Μισάλ και Αμπάς), που θα γινόταν την Τρίτη, αναβλήθηκε για μερικές μέρες και το πιθανότερο είναι να επελθεί αδιέξοδο.

Σύμφωνα με το Παλαιστινιακό

Κέντρο ενημέρωσης, που επικαλείται την εφημερίδα Al Hadaf, αυτή η στάση του Αμπάς εξηγείται από τις προσωπικές πιέσεις που δέχτηκε από τον Νετανιάχου που απειλήσε ότι θα κόψει τα προνόμια που απολαμβάνουν οι επιχειρήσεις που έχουν ο ίδιος και οι γιοί του. Σύμφωνα με το ίδιο πρακτορείο, οι αμερικανικές πιέσεις για το διορισμό του Φαγιάντ στο πρωθυπουργικό πόστο ήταν επίσης ασφυκτικές.

Δε θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Τα ασυμβίβαστα δεν συμβιβάζονται. Αυτό το είχαμε τονίσει από την πρώτη στιγμή που επιτεύχθηκε η «εθνική συμφιλίωση» στο Κάιρο, στα τέλη του περασμένου Απριλίου (βλ. «Κ», αρ. φ. 641, 7/5/11). Γι' αυτό και τη σύμφωνά αυτή δεν την είδαν με τόση αισιοδοξία οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι που από την αρχή δεν έδειξαν και τόσο ενθουσιασμό.

Παρατεταμένο αδιέξοδο

Με τους λίβυους μαντικαθεστωτικούς να παραπονούνται ότι στέγνωσαν από λεφτά και τον υπουργό Πετρελαίου της μεταβατικής κυβέρνησης να κατηγορεί ευθέως τη Δύση για αδιαφορία και αποτυχία να τηρήσει τις υποσχέσεις της για έκτακτη οικονομική βοήθεια, με το βάλτωμα στα πεδία των μαχών, όπου οι αντικαθεστωτικοί επιδεικνύουν

μόνο την απειρία τους και την έλλειψη συντονισμού στους κόλπους τους, με τις αυξανόμενες γκρίνες στο εσωτερικό της ΝΑΤΟϊκής συμμαχίας, όπου μετά την απόφαση της Νορβηγίας να αποχωρήσει από τις επιχειρήσεις ήρθε και η Ιταλία, διά στόματος υπουργού Εξωτερικών Φράνκο Φρατίνι, να μιλήσει για αναγκαιότητα «άμεσης παύσης των εχθρο-

πραξιών για ανθρωπιστικούς λόγους», είναι να αναρωτιέται κανένας πόσο εφικτός είναι ο στόχος της πτώσης του Καντάφι, ακόμα κι αν οι ΝΑΤΟϊκοί (με μπροστάρη τη Γαλλία) μέχρι στιγμής εμφανίζονται αδιάλατοι απέναντί του.

Μαζί με όλα τα παραπάνω, συνυπολογίστε τα ΝΑΤΟϊκά «λάθη» που ολοένα και αυξάνονται (την προη-

τη διείσδυση των Ταλιμπάν

ροδρομίου της Καμπούλ.

Οι επιθέσεις συνεχίζονται και αυξάνονται παρά τις προσπάθειες εξουντιστικού ελέγχου των νεοσύλλεκτων και την απαγόρευση πώλησης αστυνομικών και στρατιωτικών στολών. Παράλληλα, παρατηρείται αύξηση των επιθέσεων σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις και κυβερνητικά συγκροτήματα. Πολλές από τις επιθέσεις αυτές γίνονται από αντάρτες που χρησιμοποιούν στρατιωτικές και αστυνομικές στολές και πλαστές ταυτότητες. Τέτοιες επιθέσεις γίνονται όμως και από «εχθρούς που έχουν διεισδύσει» στις κυβερνητικές δυνάμεις Ασφάλειας και αυτού του είδους οι επιθέσεις αυξάνονται, όπως επεσήμανε ο εκπρόσω-

πος τύπου της αφγανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών. Για παράδειγμα, τον Απρίλιο, ένας αξιωματικός της αστυνομίας μπήκε στα αυστηρά φρουρούμενα κεντρικά γραφεία της αστυνομίας στην πόλη της Κανταχάρ και σκότωσε τον αστυνομικό διοικητή της επαρχίας. Και το Μάιο, έγινε επίθεση αυτοκτονίας στο στρατιωτικό νοσοκομείο της Καμπούλ, από την οποία σκοτώθηκαν 6 και τραυματίστηκαν 20 εκπαιδευόμενοι γιατροί.

Ωστόσο, η διείσδυση των Ταλιμπάν στον αφγανικό στρατό και την αστυνομία δεν είναι το μόνο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι Αμερικάνοι στην προσπάθειά τους να εκπαιδεύσουν και

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Αλλαξε ο Μανωλιός...

Με πολλή ικανοποίηση χαιρέτισε η Ευρωπαϊκή Ένωση τις «δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις» στο σύνταγμα του Μαρόκου, που ανακοίνωσε ο βασιλιάς Μοχάμεντ ο ΣΤ' σε τηλεοπτικό του διάγγελμα την περασμένη Παρασκευή, τις οποίες θα θέσει σε δημοψήφισμα την 1η Ιουλίου. Σε κοινή ανακοίνωση της υπουργού Εξωτερικών της ΕΕ, Κάθιριν Αστον και του Επιτρόπου για τη Διεύρυνση και την Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας, Στέφαν Φιούελ, υποστηρίζεται η απόφαση του βασιλιά για «βαθιές μεταρρυθμίσεις» που σηματοδοτούν την «προστήλωσή του στη δημοκρατία».

Πέρα, όμως, από τις ηχηρές κουβέντες υπάρχει και η σκληρή αλήθεια. Κι αυτή λέει ότι ο βασιλιάς «των φτωχών» (έτσι πλασάρεται ο έβδομος πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου, σύμφωνα με την κατάταξη του περιοδικού Forbes) διατήρησε για τον εαυτό του όλες τις εξουσίες. Συνεχίζει να είναι ο ανώτατος άρχων του κράτους, «πάνω από οποιοδήποτε δεσμό» (όπως επεσήμανε ο ίδιος στο διάγγελμά του), ανώτατος θρησκευτικός ηγέτης («ηγέτης των πιστών») και «εγγυητής της δημοκρατίας». Θα κατέχει δε γηγετική θέση σε δύο σημαντικά συμβούλια: το υπουργικό συμβούλιο και το συμβούλιο ασφαλείας.

Με λίγα λόγια, θα εξακολουθεί να ελέγχει τα πάντα, με τη μόνη διαφορά ότι δίπλα του θεσμοθετείται ένας «πρωθυπουργός» που θα μπορεί να διαλύει τη βουλή, ο οποίος όμως θα επιλέγεται από τον ίδιο τον βασιλιά, από το κόμμα που θα κερδίζει την πλειοψηφία στη βουλή. Επομένως, ο «πρωθυπουργός» θα είναι της αρεσκείας του βασιλιά και απόλυτα ελεγχόμενος απ' αυτόν.

Το νέο σύστημα πλασάρεται σαν «φυναρχία με πολιτικά δικαιώματα», καθώς ο βασιλιάς υπόσχεται πολλά και διάφορα, όπως το δικαίωμα ελεύθερης εκφραστικής, συνδικαλισμού, η ισότητα ανδρών-γυναικών, στην πραγματικότητα όμως δεν είναι πάρα μια απόλυτη μοναρχία με συνταγματικό μανδύα, στο πλαίσιο της οποίας ο βασιλιάς εξακολουθεί να κατέχει τα σημαντικότερα πόστα εξουσίας, όπως καταγγέλλει και το κίνημα της 20ής Φλεβάρη, που κάλεσε σε διαδηλώσεις κατά του σχεδίου συντάγματος.

Την περασμένη Κυριακή, 10.000 διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της Καζαμπλάνκα, χωρίς να σημειωθούν επεισόδια, όπως είχε γίνει πριν μερικούς μήνες. Προφανώς, το καθεστώς κόπτεται να παρουσιάσει δημοκρατικό προσωπείο ενόψει του δημοψήφισματος της 1ης Ιουλίου. Θα πρέπει να εξαγνιστεί από τις κατογγελίες που είδαν το φως της δημοσιότητας με τα τηλεγραφήματα που δημοσιεύτηκαν στο WikiLeaks, σύμφωνα με τα οποία ακόμα κι ο πρώην πρεσβευτής των ΗΠΑ στο Μαρόκο παραπονιόταν για την «απλησία όλων αυτών που βρίσκονται κοντά στον βασιλιά».

ΥΓ: Το Μαρόκο αποτελεί προκεχωρημένο φυλάκιο των δυτικούς ιμπεριαλιστών στη Βόρεια Αφρική, γαλλικής κυρίως επιρροής. Ο βασιλιάς τάζει τώρα στους Βέρβερους, που αποτελούν ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού της χώρας, ότι η γλώσσα τους θα αναγνωριστεί σαν επίσημη γλώσσα του κράτους (μαζί με τα αραβικά), εφαρμόζοντας το παλιό τρικ του «πολυπολιτισμού», για να αποσείσει ενδεχόμενη εξέγερση των Βέρβερων.

Ομως, στα Νότια του μαροκινού κράτους βρίσκεται η κατακτημένη Δυτική Σαχάρα, με τον αραβικό λαό των Σαχαριών να περιμένει εδώ και 17 χρόνια να προγματοποιηθεί το δημοψήφισμα, με το οποίο θ' αποφασίσει ον θα δημιουργήσει το δικό του ανεξάρτητο κράτος ή αν θα παραμείνει στην επικράτεια του Μαρόκου. Δημοψήφισμα η διεξαγωγή του οποίου αποτελεί «δεσμευση» του ΟΗΕ, όταν παρενέβη για να υπογραφεί ανακωχή ανάμεσα στο κράτος του Μαρόκου και το Μέτωπο POLISARIO, ο αντάρτικ

Διδάγματα

Η «νέα» κυβέρνηση Παπανδρέου πήρε ψήφο εμπιστοσύνης, χωρίς την παραμικρή διαρροή από την κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ, η οποία έσπασε τα χέρια της να χειροκροτεί, πέρα από τον αρχηγό (πολλοί με κρύα καρδιά) και τον συναρχηγό και αυριανό αρχηγό, ο οποίος ανέλαβε να οδηγήσει το «τράστινο» σκάρος, όχι με αλλαγή πρακτικής πολιτικής, αλλά με αλλαγή του μήματος δημαγωγίας.

Πέρα από την ταχεία αναπαλαίωση του κυβερνώντος κόμματος, η τριήμερη κοινοβουλευτική διαδικασία και ιδιαίτερα η τελευταία μέρα της κατέδειξε και τη διαμόρφωση ενός ευρύτερου συναινετικού πλαισίου, εντός του οποίου καναλιζάριστηκε ο κομματικός ανταγωνισμός, ώστε να μην ξεφύγει από τον έλεγχο και να μη μετατραπεί, άθελά του, σε τροφοδότη του «πεζοδρόμου».

Για τον φόρο των Ιουδαίων, η Αστυνομία είχε φροντίσει να δημιουργήσει μια ζώνη καραντίνας γύρω από την είσοδο της Βουλής, χρησιμοποιώντας κλούβες, άφθονες διμοιρίες των ΜΑΤ και τα καινούργια πανύψηλα τοιχεία, που αποτελούν το σήμα κατατεθέν μιας Βουλής σε πλήρη διάσταση με τη λαϊκή βουλήση. Δεν αρέσει, βέβαια, αυτό σε εκείνους που είχαν συνθίσει να αντιμετωπίζονται σαν λαϊκοί πγέτες, όμως δεν έχουν και άλλη επιλογή. Ή θα σκύψουν τα κεφάλια και θα αποσυρθούν στην ιδιώτευση ή θα συνεχίσουν να απολαμβάνουν τα εξουσιαστικά τους προνόμια προστατευόμενοι από σιδερένια τείχη και ορδές πραιτοριανών έτοιμων να ματοκυλίσουν κάθε λαϊκή απόπειρα υπέρβασης των τεχνητών τοίχων.

Και να μην είχε δημιουργηθεί η υγειονομική ζώνη, όμως, δύσκολα θα δημιουργούνταν πρόβλημα στην προσέλευση και αποχώρηση των βουλευτών. Ούτε ιδιαίτερα πολύς (σε σχέση με τις προηγούμενες φορές) ήταν ο κόσμος που μαζεύτηκε στο Σύνταγμα, ούτε διατεθειμένος να κάνει πράξη το κάλεσμα της «λαϊκής συνέλευσης» για αποκλεισμό της Βουλής. Κάλεσμα που έγινε απλά για να γίνει και που πρακτικά δεν μπορούσε να οδηγήσει σε οτιδήποτε άλλο πέραν του συμβολικού, δεδομένου ότι δεν υπάρχει η παραμικρή όσμωση ανάμεσα στην «πάνω» πλατεία της μούτζας και της σφυρίχτρας και την «κάτω» πλατεία της ακατάσχετης λογοδιάρροιας και της μαζικής πολιτικής ψυχοθεραπείας.

Τα καλέσματα ανανεώθηκαν τώρα για τη διήμερη απεργία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, τις μέρες που θα ψηφίζεται το Μεσοπρόθεσμο, στα μέσα της επόμενης εβδομάδας. Κι όταν θα έχει ψηφιστεί το Μεσοπρόθεσμο, θα ανανεωθούν για την ψήφιση του πρώτου εφαρμοστικού νόμου, μια ή δύο μέρες μετά.

Στις κορυφές του συστήματος τρίβουν τα χέρια τους για τις εξελίξεις. Το πολιτικό σύστημα έχει κυβέρνηση με την οποία μπορεί να βγάλει το καλοκαίρι, ενώ πέτυχε ευρεία συμφωνία για τη fast track ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου και του εφαρμοστικού νόμου, μέσα στις προθεσμίες-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Διορθώσεις

Τη Δευτέρα, στην πρώτη του παρουσία στο press room ως κυβερνητικός εκπρόσωπος, ο Μόσιαλος επιβεβαίωσε εμμένωση ότι το Eurogroup, στη μεταμεσονύχτια ανακοίνωση της Κυριακής δέτει ως περίπου προαπαιτούμενο τη συναίνεση μεταξύ των πολιτικών κομμάτων. Απλώς παραπήρησε ότι «αυτή τη στιγμή, δεν μας ενδιαφέρει το τι υποδειχτεί κάνουν οι εξωτερικοί παράγοντες». Την Τρίτη, ο Βενιζέλος ανέλαβε να διαλύσει τις σκηνές, αφού πρώτα έκλεισε μια παρασκηνιακή συμφωνία με τον Σαμαρά, να διευκολύνει η ΝΔ την κυβέρνηση στην ψήφιση-εξηρέση του Μεσοπρόθεσμου και του εφαρμοστικού νόμου. «Προφανώς δεν έχει τεθεί ως προϋπόθεση η θετική ψήφος της Αντιπολίτευσης στο Μεσοπρόθεσμο και τον Εφαρμοστικό Νόμο», δήλωσε. Προφανώς, ο Μόσιαλος δεν κατάλαβε τίποτα. Επειδή, όμως, είναι και καβαλημένο καλάμι, δεν φρόντισε να ενημερωθεί πριν βγει μπροστά στους δημοσιογράφους.

■ Συναίνεση με νόημα (1)

Ο Βενιζέλος δεν είναι μαλάκας. Προκειμένου να διευκολυνθεί ο ίδιος προσωπικά (και η κυβέρνηση στη συνέχεια) κατέβασε τις απαιτήσεις για συναίνεση από τη μεριά της ΝΔ και δημιούργησε ένα πρακτικά επωφελές πλάσμα συναίνεσης, κάνοντας στροφή 180 μοιρών στην κυβερνητική πολιτική στο συγκεκριμένο δέμα. Τηλεφώνησε ο ίδιος στον Σαμαρά και έκλεισε το «ντιλ». Η κυβέρνηση δα πάρει πίσω όλες τις εκβιαστικές παπαριές του προηγούμενου διαστήματος, ότι τάχα η ΝΔ με τη στάση της τορπίλιζε την εδνική προσπάθεια, και η ΝΔ δα δεχτεί να ψηφιστεί ο εφαρμοστικός νόμος του Μεσοπρόθεσμου με κατεπείγουσα διαδικασία, άσχετα αν η ίδια δα τον καταψηφίσει.

Τα μιλήσανε, τα συμφωνήσανε, τα ανακοίνωσε ο Βενιζέλος, τα επιβεβαίωσε η ΝΔ. Άσος στη λεξιπλασία ο Μπένι, εισήγαγε νέα ορολογία στην περί εδνικής συναίνεσης φιλολογία. «Η αναφορά στην εδνική ενότητα», είπε, «είναι αναφορά στην ανάγκη να υπάρχει κλίμα και απμόσφαιρα ενόπτητας και υπευδυνότητας». Ετσι, οι μύδροι που εξαπέλυσε την Κυριακή ο Παπανδρέου κατά του Σαμαρά, η επίδεση που επανέλαβε ο Μόσιαλος τη Δευτέρα στο press room («αυτό το οποίο δα μπορούσε να παραπήρησε κάθε έλληνας πολίτης ήταν η διαφορά στάσης μεταξύ του Πρωθυπουργού και του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης», «η στάση του Πρωθυπουργού ήταν μία υπεύθυνη στάση», «αντίθετα, αυτό που είδαμε -από τον Σαμαρά- ήταν μία τοποθέτηση εσωτερεφής, με γνωστά συνδικαλιστικά επιχειρήματα, που προφανώς απευδυνότων στο κόμμα του» συντρίφτηκαν πάνω στον όγκο του Μπένι και έγιναν σκόνη. Εκτεδειμένος δεν θρέμηκε μόνο ο Μόσιαλος, αλλά και ο Παπανδρέου, τον οποίο Βενιζέλος και Σαμαράς άδειασαν μεγαλοπρεπέστατα (και αδίστακτα).

■ Συναίνεση με νόημα (2)

Αφού κανόνισε το «ντιλ» με τον Σαμαρά, ο Βενιζέλος συνέχισε με τον Καρατζαφέρη, με τον οποίο ήταν σίγουρος ότι δα κλείσει το ίδιο «ντιλ» (αν ο Καρατζαφέρης δεν συμφωνούσε, δα βρισκόταν εκτεδειμένος βάσει των όσων καταμαρτυρούσε στον Σαμαρά τόσο καιρό τώρα). Τηρώντας, δε, ένα δικό του πρωτόκολλο, ο Βενιζέλος δεν εξέδωσε επίσημη ανακοίνωση, όπως είχε κά-

ΠΟΛΕΙΤΑΙ, ΜΝΗΜΕΙΟ, ΣΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΘΕΣΗ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ, ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΤΗΛ... (από τους βρετανικούς Sunday Times)

νει με τον Σαμαρά, αλλά έστειλε ένα ποντικό, με το εξής περιεχόμενο:

«Για τις ανάγκες του ρεπορτάζ σας κάνουμε την εξής άτυπη ενημέρωση: Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος επικοινώνησε σήμερα τηλεφωνικά με τον Πρόεδρο του Ελληνικού Ορδόδοξου Συναγερμού κ. Γιώργο Καρατζαφέρη και τον ενημέρωσε για το χρονοδιάγραμμα των εξελίξεων μετά τις αποφάσεις που έλαβε χθες και προχθές το Eurogroup και ιδιαίτερα για την ανάγκη να έχουμε ψηφιστεί το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα και ο εφαρμοστικός νόμος το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου. Ο κ. Καρατζαφέρης συμφώνησε λέγοντας χαρακτηριστικά ότι αυτό είναι απαραίτητο για να πάρουμε την πέμπτη δόση».

Παράλληλα με την προσωπική του προβολή, ως γηγέτη που συνδιαλέγεται απευθείας με τους αρχηγούς των κομμάτων της αντιπολίτευσης και όχι με συνεργάτες τους, ο Βενιζέλος στένεψε ακόμη περισσότερο τον κλοιό γύρω από τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κ. Σωτότερα, τους δημοιούργησε ένα καλύτερο άλλοδι για να ψηφίσουν. Τι διάλογο, όταν Σαμαράς και Καρατζαφέρης αναγνωρίζουν την κρισιμότητα των στιγμών και δέχονται την κατεπείγουσα διαδικασία για εδνικούς λόγους, είναι δυνατόν οι κυβερνητικοί βουλευτές να μη δώσουν διετούς ψήφο ή να επικαλούνται... τυπικότητες, όπως η ανάγκη για αναλυτική κοινοβουλευτική διαδικασία;

■ Το παρόπονο του Αντωνάκη

Παρόπονα, σε έντονο ύφος, έκανε από το βήμα της Βουλής ο Αντωνάκης προς τον παλιό του συγκάτοικο και φίλο (από τα φοιτητικά χρόνια στο Αμερικανικό Γιωργάκη). Του παραπονέθηκε ότι βάζει συνεργάτες του και διαστρεβλώνουν στα ξένα ΜΜΕ τις δέσεις της ΝΔ, συκοφαντώντας το κόμμα του και τον ίδιο στους ξένους δανειστές και εταίρους. Κι αφού εξέφρασε το παρόπονο εξέφρα-

■ Παράπλευρες απώλειες

Όχι, αυτή τη φορά δεν μίλησαν για *collateral damages* (παράπλευρες απώλειες), όπως τότε που δολοφονούσαν αμάχους στη Σερβία. Αυτή τη φορά η δήλωση του εκπροσώπου του ΝΑΤΟ ήταν πο κυνική (αν υπάρχει μέτρο κυνικότητας). Αναφέρομενη στην ισοπέδωση σπιτιών στην Τρίπολη της Λιβύης, που οδήγησε στο δάνατο τουλάχιστον εννέα αμάχων, μεταξύ των οποίων πέντε μέλη της ίδιας ο

του.

■ Αντιεξουσιαστής

Δέκα μέλη έχει η κυβερνητική επιτροπή που έφτιαξε ο Γιωργάκης. Δέκα από τους 15 υπουργούς συμμετέχουν. Δεν συμμετέχουν, όμως, ούτε ο υπουργός Αμυνας ούτε ο υπουργός Εξωτερικών, γεγονός που σχολίαστηκε αρνητικά και με καυστικότητα. Κακώς. Ο Γιωργάκης έχει δηλώσει αντιεξουσιαστής στην εξουσία κι αυτό το κάνει πράξη. Η κυβερνητική επιτροπή ήταν απαίτηση των βαρόνων. Τον βρήκαν σε πολύ άσχημη φάση [πιο άσχημη από τότε που έπεσε και χτύπησε, καθώς προσπαθούσε να βάλει την αλυσίδα στο ποδήλατο... εν κινήσει], τους έκανε την παραχώρηση, τους έβαλε όλους μέσα [πλην Πάγκαλου, ο οποίος αρκείται στο γεγονός ότι παραμένει αντιπρόσεδρος άνευ χαρτοφυλακίου και με καδήκοντα μαντρόσκουλου], αλλά πότε δα συνεδριάσει η κυβερνητική επιτροπή και τι καδήκοντα δα έχει δα το δούμε. Το υπουργείο Εξωτερικών, όμως, είναι προσωπική του υπόθεση και υπόδεση της φαμίλιας του [θυμίζουμε ότι, πέραν των άλλων, το ΥΠΕΞ διαχειρίζεται έναν τεράστιο όγκο μαστικών κονδυλίων]. Εβγαλε, λοιπόν, τον ένα «κηπουρό» [Δρούτσα], έβαλε τον άλλο [Λαμπρινίδη] και έστειλε τον πρώτο στη δέση του δεύτερου στην Ευρωβουλή. Σε καμιά περίπτωση, λοιπόν, δεν γουστάρει να δέσει τα δέματα του ΥΠΕΞ σε διαπραγμάτευση με τους βαρόνους της κυβερνητικής επιτροπής. Κι αφού δεν έβαλε τον Εξωτερικών, λογικό ήταν να μην βάλει και τον Αμυνας. Τόσο απλά.

■ Το χαβά του

Κι ο Τσίπρας το χαβά του. Το χαβά της ευρωλαγνείας. Όλα αρχίζουν και τελειώνουν μέσα στην Ευρωλάνδη. Εκεί υπάρχουν οι αστέρευτες δυνατότητες για την υπεράσπιση των λαϊκών συμφερόντων. Οχι σε κάποιο αόρατο μέλλον, που δα έχουμε [λέμε τώρα] την «Ευρώπη των λαών», αλλά εδώ και τώρα, σήμερα, στην ΕΕ των μονοπώλιων, της Μέρκελ, του Σαρκοζί, του Μπερλουσκόνι, του Γιούνκερ, του Μπαρόζο και των όλων των άλλων καλόπαιδων. Είπε ο ελεεινός αρχηγός σκος στη Βουλή, απευθυνόμενος προς τον Παπανδρέου: «Έχαστε τη δυνατότητα της τέταρτης επιλογής, να διαπραγματευθείτε ισχυρά και με σδένος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και προς τους δανειστές για μια ουσιαστική και δίκαιη ρύθμιση του χρέους, με διαγραφή μεγάλου μέρους τους, μια ευρωπαϊκή λύση, την οποία σας υποδεικνύουν τώρα διακεκριμένοι οικονομολόγοι, αλλά εσείς ακολουθούσατε πιστά τη λογική και τη γραμμή και τη στρατηγική ότι κόκκινες γραμμές βάζουν μονάχα οι ισχυροί».

Ε, άει στο διάλο, μαλακοπίουρες της ευρωλιγούρας, τσουτσέκια της κεφαλαιοκρατίας, κρατικοδίαιτα παράσιτα.

■ Το παράπονο της θυγατρός

«Δεν είναι εύκολο να κουβαλάς ένα όνομα στην πλάτη σου. Δε σημαίνει πως ο δρόμος είναι με ρόδα στρωμένος. Ισχύει αυτό που έχει πει κάποιος ότι κληρονόμησα τους μισούς φίλους του Μητσοτάκη και όλους τους εχθρούς του», δήλωσε η Ντόρα στην ιστοσελίδα press.gr, στην οποία έδωσε συνέντευξη. Τη γκαντεμίδη δεν την κληρονόμησε, άραγε;

■ Ελεεινοί προβοκάτορες

Ο Περισσός είναι αδώνς του αίματος τούτου. Αυτός δεν βρίσκεται στο «κάτω Σύνταγμα», ούτε αρέως ούτε εμμέως. Εκείνοι που εμπνεύστηκαν αυτή την ελεεινή προβοκάτσια είναι οι ΣΥΝασιούμενοι και οι σύμμαχοί τους. Το πανό είναι τυπωμένο επαγγελματικά κι αυτό δείχνει μηχανισμό οργάνωσης. Άλλωστε, και να ήθελαν να κρυφτούν, δεν μπορούν. Αυτό που αποτύπωσαν στο πανό είναι αυτό που λέει κάθε μέρα ο Τσίπρας. Το έλεγε, μάλιστα, και πριν τα γεγονότα της 15ης Μάη. Οτι το ειρηνικό κίνημα των αγανακτισμένων είναι η αποστολική απάντηση σε εκείνη τη γενιά που γαλούχημηκε στα εξεγερσιακά νάματα του Δεκέμβρη του 2008. Τώρα, το έκαναν και πανό και το κρέμασαν. Ταυτίζοντας το ΜΑΤαζίδικο γκλομ με τη μολότοφ.

Δημοψήφισμα για αφελείς

Ούτε βδομάδα δεν πέρασε από τότε που ο Παπανδρέου ανακοίνωσε επίσημα ότι το φθινόπωρο θα κάνει δημοψήφισμα και ουδείς ασχολείται μ' αυτή τη «μεγάλη πολιτική τομή». Οι πάντες, μηδέ των φιλοκυβερνητικών ΜΜΕ εξαιρουμένων, έχασαν εντελώς το θέμα και επίσημα έπιασαν ν' ασχολούνται μ' αυτό. Ούτε ύμνοι στον μεγάλο αναμορφωτή Γ. Παπανδρέου γράφτηκαν. Μόνο ο Μόσιαλος, από τη θέση του his master's voice εξακολουθεί να μιλά για το δημοψήφισμα.

Εμείς θα το πούμε από την αρχή. Δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι το φθινόπωρο θα υπάρξει δημοψήφισμα. Περισσότερο πιθανό είναι να γίνουν εκλογές, παρά δημοψήφισμα. Το ότι το είπε ο Παπανδρέου δεν σημαίνει τίποτα. Δυο φορές μέχρι τώρα ο ίδιος ο Παπανδρέου έχει ανακοινώσει τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για την οικονομική διαχείριση από το 2004 μέχρι το 2009, αλλά εξεταστική δεν συγκροτήθηκε, ούτε πρόκειται να συγκροτηθεί (ιδιαίτερα τώρα, που ζούμε στον αστερισμό της συναίνεσης). Πολλοί λόγοι μπορούν να βρεθούν για να μη γίνει και το δημοψήφισμα. Να αναβληθεί επ' αόριστο. Αμαδευτεί να λειτουργήσει στην κατεύθυνση που επιδιώκει ο Παπανδρέου, δεν πρόκειται να το κάνει. Ενα δημοψήφισμα με αποχή πάνω από 50% θα ήταν κόλαφος για την κυβέρνηση και για το πολιτικό σύστημα.

Το ίδιο το περιεχόμενο του δημοψήφισματος, αν τελικά το αποτολμήσει ο Παπανδρέου, δεν θα είναι παρά μια προσπάθεια αντιπεριστάσιού από τα αβάσταχτα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός. Μια

προσπάθεια να αποκτήσει η κυβέρνηση επαφή με μια μεριδια εκείνων που μαζεύονται και μουτζώνουν τη Βουλή και βρίζουν το πολιτικό σύστημα. Ο Παπανδρέου το είπε καθαρά: «Ξέρω ότι τα βέλη της Πλατείας πολλές φορές, αδικίας στρέφονται προς τη Βουλή. Ομως, θα έχουν απόλυτο δίκιο εάν αυτή η Βουλή δεν προχωρήσει σε μεγάλες τομές στο πολιτικό σύστημα και από αυτό θα κριθούμε και η Κυβέρνηση και όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης».

Και τι είναι αυτό που (υποτίθεται ότι) θα προσφέρει ο Παπανδρέου στους «αγανακτισμένους» των πλατειών; Μια επιτροπή «έίκοσι, είκοσι πέντε προσωπικοτήτων, που θα εκπροσωπούν ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, η οποία θα καταγράψει και θα επεξεργαστεί προτάσεις για τις αλλαγές στο πολιτικό σύστημα». Αν είναι δυνατόν να υπάρξουν «προσωπικότητες» που να εκπροσωπούν ευρύτερα κοινωνικά στρώματα. Τους γνωστούς σφρυγκωλάριους της αστικής εξουσίας θα μαζέψει και θα τους δώσει την ευκαιρία να κάνουν το κομμάτι τους. Κανένας, όμως, δεν πρόκειται ν' ασχοληθεί με μπούρδες όπως ο αριθμός των βουλευτών, η διάρκεια της θητείας των δημάρχων και όλα παρεμφερή, όπως θα παραμένει αλυτό το βασικό του πρόβλημα, η ίδια η δυνατότητά του να επιβιώσει.

Ούτε σε επίπεδο πολιτικών συντακτών των αστικών ΜΜΕ δεν κατέστη δυνατόν να γίνει πειστική αυτή η προπαγάνδα. Δεινοπάθησε ο Μόσιαλος, στην πρώτη κιόλας εμφάνισή του στο press room, όταν προσπάθησε να εστιάσει σ' αυτό το θέμα. Είπε τις μπούρδες του στην αρχή, όμως ουδείς ασχολήθηκε μ'

αυτές. Αντίθετα, τα ερωτήματα που του τέθηκαν και παραμίλαγε προσπαθώντας ν' απαντήσει, ήταν σακφή και λογικά: Αν ακούτε τη φωνή του κόσμου, όπως λέτε, γιατί τον τσακίζετε με τα οικονομικά μέτρα; Αν θέλετε ν' ακούσετε τον κόσμο, γιατί δεν κάνετε εκλογές, αλλά δημοψήφισμα;

Οταν δεν μπορείς να πείσεις τα φιλικά σου ΜΜΕ, πώς να πείσεις τον κόσμο; Το ορεγον μπορεί να εξαπάτησε μερικούς στην αρχή, στην προηγούμενη εποχή, όταν ακόμη είχαν κάποια πέραση οι μοντερνίες του Γιωργάκη και του Πανάρετου. Τώρα έχει πεθάνει. Απλώς, θα 'χουν πολλή δουλειά όσοι ασχολούνται με τον συγκεκριμένο ιστότοπο, καθώς θα πρέπει να σβήνουν καθημερινά τα μπινελίκια που θα τους γράφουν διάφοροι πολίτες.

Καθώς κανένα κόμμα της αντιπολίτευσης δεν έδειξε διατεθειμένο να παίξει σ' αυτό το παιχνίδι σωτηρίας, με το οποίο ο Παπανδρέου προσπαθεί να κερδίσει λίγη ζωή και να φέρει την ατζέντα εκεί που τον βολεύει, είναι σίγουρο ότι και το έργο αυτής της «επιτροπής προσωπικοτήτων» θα πνιγεί στην απόλυτη ανυποληφία.

Διδάγματα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

πρόκληση που έθεσε το κογκλάβιο του Λουξεμβούργου (Eurogroup), σε συνεργασία με τον μετρ του είδους Ευάγγελο Βενιζέλο.

Οσο για τον κίνδυνο μιας εξέγερσης μέσα από τους «αγανακτισμένους» της πλατείας, αυτός φαίνεται να απομακρύνεται, αφού και οι συγκεντρώσεις φυλαρροούν και η εν σπέρματι «εκτροπή» τους σε σύγκρουση με το κράτος καταδικάστηκε ως «προβοκάτσια». Ευελπιστούν ότι για τα υπόλοιπα θα φροντίσει ο καύσωνας, τα μπάνια του Σαββατοκύριακου και η αναπόφευκτη κόπωση που ενισχύεται από την απογοήτευση για την αναποτελεσματικότητα του όλου εγχειρίματος.

Ο κίνδυνος μι

Ξεπέρασε τον Μάνο και τον Σουφλιά ο αδίστακτος

Εξακολουθεί να ρέει κρατικό χρήμα προς τους καπιταλιστές

Δεν ήταν στον προγραμματισμό μας αυτή τη βδομάδα να παρουσιάσουμε στοιχεία για το ζεστό χρήμα που ρέει από τον κρατικό κορβανά προς τους καπιταλιστές με βάση τον περιβόλτη αναπτυξιακό νόμο, με το επιχείρημα ότι χρηματοδοτείται ένας καπιταλιστής για να λειτουργήσει μια επιχείρηση (είτε καινούργια είτε ανακαινισμένη) για πέντε (μόνο) χρόνια και να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας (μέχρι το 1998 ο καπιταλιστής ήταν υποχρεωμένος να λειτουργεί την επιχείρηση για δέκα χρόνια). Ομως, από τη μια η προκλητική δήλωση του «φέρεται νέου» Γ. Παπακωνσταντίνου για παραπέρα διευκόλυνση των καπιταλιστών που ασχολούνται με την περιβόλτη πράσινη ανάπτυξη και από την άλλη η απόφαση του πρώην υφυπουργού Π. Ρήγα, με την οποία αυξάνεται αναδρομικά κατά 1,7 δισ. ευρώ η κρατική χρηματοδότηση των καπιταλιστών για τα έτη 2009 και 2010, μας αναγκάζουν να ασχοληθούμε κι αυτή τη βδομάδα με το συγκεκριμένο θέμα.

Σύμφωνα με υπουργικές αποφάσεις που δημοσιεύτηκαν σε δύο ΦΕΚ, εγκρίθηκε η ένταξη και η ολοκλήρωση της ένταξης οχτώ επιχειρήσεων. Μ' αυτές τις εγκρίσεις οι καπιταλιστές θα πάρουν 14,63 εκατ. ευρώ και θα δημιουργήσουν 47,83 νέες θέσεις εργασίας! Αυτό σημαίνει ότι οι καπιταλιστές των συγκεκριμένων επιχειρήσεων θα πάρουν προκαταβολικά για κάθε νέα θέση εργασίας 305.875 ευρώ για τα πέντε χρόνια λειτουργίας. Μετά, έχουν το δικαίωμα είτε να κλείσουν την επιχείρηση ως παραγωγική μονάδα και να απολύσουν τους εργάτες είτε να τη μετατρέψουν σε εμπορική επιχείρηση με άλλο προσωπικό ή με λιγότερους εργαζόμενους. Για κάθε χρόνο λειτουργίας θα εισπράξουν προκαταβολικά 61.175 ευρώ για κάθε θέση εργασίας. Ποιος βιομηχανικός εργάτης παίρνει αυτά τα λεφτά σ' ένα χρόνο; Μ' αυτό τον τρόπο ο καπιταλιστής βγάζει τεράστια κέρδη από την πριμοδότηση και επιπλέον δεν καταβάλλει στον εργάτη ούτε την αξία της εργατικής δύναμης.

■ Κυβέρνηση Παπανδρέου

Σε ρόλο Πόντιου Πιλά- του στο πλευρό των Σιωνιστών

Μεια αισχρή ανακοίνωση, που εξέδωσε το υπουργείο Εξωτερικών την περασμένη Τετάρτη, η κυβέρνηση Παπανδρέου «προτρέπει τους Έλληνες πολίτες καθώς και τα πλοία και τα πλωτά μέσα ελληνικού νηολογίου να μη συμμετάσχουν στο νέο στολίσκο με προορισμό το λιμένα της Γάζας». Ξεπερνώντας και την κυβέρνηση Καραμανλή το 2008 και τον περισσό εαυτό της (ως γνωστόν, τις προηγούμενες φορές οι ελληνικές κυβερνήσεις μιλούσαν απλώς για κινδύνους, ενώ σημειώναν πτως τέτοιες δράσεις είναι νόμιμες), η κυβέρνηση Παπανδρέου δηλώνει προκλητικά, ότι «η χάραξη και άσκηση της εξωτερικής πολιτικής της χώρας είναι ευθύνη της κυβέρνησης, με γνώμονα την προώθηση των συμφερόντων της Ελλάδας» και ακόμη πιο προκλητικά παίρνει το ρόλο Πόντιου Πιλάτου, δηλώνοντας ότι «σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία, οφειλουν όλοι να επιδεικνύουν αντίστοιχη υπευθυνότητα ή να ανολάβουν πλήρως την ευθύνη των πράξεών τους».

Τι θα πει το τελευταίο; Οτι αν το Ισραήλ ξαναχτυπήσει, με το γνωστό γκανγκστερικό του τρόπο, κουρελάζοντας κάθε έννοια Διεθνούς Δικαίου, θα φταίνε αυτοί που έπλευσαν προς τη Γάζα και όχι η κυβέρνηση των σιωνιστών δολοφόνων. Αυτές είναι οι συνέπειες της «στρατηγικής συμμαχίας» Ελλάδας-Ισραήλ. Συνέπειες που εμείς τουλάχιστον (και όχι μόνο εμείς) επισημαίναμε από πέρυσι, ασκώντας σκληρή κριτική σε εκείνους που αρνούνταν να καταγγείλουν την κυβέρνηση Παπανδρέου για την πολιτική της και προέκριναν τη στάση των επαφών και των παζαρεμάτων με τον Δρούτσα, θεωρώντας ότι έτσι ασκούν... υψηλή πολιτική (τρομάρα τους).

(Διαβάστε στη σελίδα 10 σχετική ανακοίνωση της Δικτύωσης Αλλολεγχούς στην Παλαιστινιακή Αυτόταση).

Στις 17 Ιούνη του 2011, ο Γ. Παπακωνσταντίνου εκδιώχτηκε από το υπουργείο Οικονομικών και τοποθετήθηκε στο υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ). Εκδιώχτηκε από τον πολιτικό του προϊστάμενο Γ. Παπανδρέου, αφού πρώτα συνέβαλε καταλυτικά στην «κινεζοποίηση» του ελληνικού λαού. Ο Γ. Παπανδρέου τοποθέτησε αυτόν τον αδιαστάκτο «φρέρελπι νέο» στο ΥΠΕΚΑ για να ξεπατώσει το δασικό πλούτο της χώρας. Έχει τόσο σο ξεβρακωθεί στον ελληνικό λαό, που έκριναν από κοινού με τον Παπανδρέου ότι θα είναι μικρό το κακό γ' αυτόν από την αντιδασική πολιτική που θα ασκήσει στη συνέχεια, για όσο χρόνο παραμείνει στο ΥΠΕΚΑ.

Είναι προκλητικό να αναλαμβάνει ο Παπακωνσταντίνου το ΥΠΕΚΑ στις 17 και στις 22 Ιούνη του 2011, μέσα σε πέντε μέρες, να έχει ολοκληρώσει μένη άποψη για σημαντικά ζητήματα, όπως τι είναι δάσος, για την πράσινη ανάπτυξη και για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των έργων. Στο σύντομο αυτό σχόλιό μας θα σταθούμε μόνο στη δήλωσή του για το δάσος, την οποία παραθέτουμε αυτούσια: «Δασικοί χάρτες. Εχουμε ολοκληρώσει για πρώτη φορά στη χώρα την κατάρτιση των πρώτων δασικών χαρτών. Εχουμε σκοπό να επιτοχίσουμε τη διαδικασία για την κατάρτιση και κύρωση των δασικών χαρτών σε όλη τη χώρα, να αναθεωρήσουμε τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας ώστε να γίνει η σύνδεσή της με την γενικότερη περιβαλλοντική νομοθεσία και να ανοίξουμε μια αυζήπτηση στην κοινωνία όχι μόνο για το τι είναι δάσος, αλλά και το πιθανόμενο να είναι δάσος» (οι εμφασίσεις δικές μας).

Καταρχάς, μια παραπήρηση για τους δασικούς χάρτες. Με σειρά άρθρων έχουμε αποκαλύψει ότι η πρώην υπουργός Τ. Μπιρμπίλη, με τις διατάξεις που εισήγαγε στο διαστάδιο νόμο 3889/ 2010 για το περιβόλιτο Πράσινο Ταμείο, μετέτρεψε τους δασικούς χάρτες από εργαλείο υπεράσπισης του δασικού πλούτου της χώρας σε εργαλείο αποχαρακτηρισμού των δασών και παραδοσής τους στη βουλιμία του κεφαλαίου και της περιβόλητης ανάπτυξης, για την αποκόμιδη ση ανώτατων καπιτολιστικών κερδών. Ετσι, όσοι υπερασπίζονται αυτούς τους δασικούς χάρτες το μόνο που πετυχαίνουν είναι να αποκαλύπτονται ως αδίστακτοι δασοφάγοι.

ντίνου δηλώνει με κυνισμό, ότι
έχουν σκοπό να αναθεωρήσουν
τις διατάξεις της δασικής
νομοθεσίας και ν' ανοίξουν τη
συζήτηση στην κοινωνία όχι
μόνο για το τι είναι δάσος, αλλά
και το τι θέλουμε να είναι
δάσος. Με την τοποθέτηση αυτή
τη ξεπέρασε τους δηλωμένους
δασοφάγους Κ. Μητσοτάκη,
Στ. Μάνο και Γ. Σουφλιά. Οταν
κάποιος δηλώνει με τόσο κυνισμό
ότι θα είναι δάσος μόνο αυ-

τό που θέλουμε εμείς και γ' αυτό θα αναθεωρηθεί η δασική νομοθεσία, ανοιχτά πια αφήνει να εννοηθεί ότι με την πρώτη αναθεώρηση του αστικού συντάγματος θα δοκιμάσουμε να αναθεωρήσουμε το άρθρο 24, προκειμένου να συμβεί αυτό που θέλουν εδώ και χρόνια, οι δηλωμένοι δασοφάγοι Μπατσοτάκης, Μάνος και Σουφλιάς.

Ο κύριος αυτός, όμως, πρέπει να γνωρίζει, ότι η ύπαρξη του δάσους είναι αντικειμενικό φαινόμενο, ότι δεν είναι θέμα βουλησιαρχίας των ανθρώπων και ιδιαίτερα των εκπροσώπων της αστικής τάξης. Οτι η επιστήμη έχει λύσει τελεστικά αυτό το θέμα. Καλέται η ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) να τον βάλει στη θέση του.

Πλήρης εγκατάλειψη των δασών

Για μια χρονιά ακόμη τα δάση ση αφήνονται σκόπιμα στηργατά τύχη τους, έρματα της ξηρασίας και των υψηλών θερμοκρασιών. Παράγοντες που, σε συνδυασμό με τα καλώδια της ΔΕΗ και τις αδέσποτες χωματερές είναι βασικά οι γενεσιοναργές αποτίες των καταστροφικών πυρκαγιών που πλήγτουν κάθε χρόνο τα δάση στην Ελλάδα. Αφήνονται στην τύχη τους για τί, ενώ μέχρι τις 31 Μάη του 2011 έπρεπε να είχαν ολοκληρωθεί στα δάση οι εργασίες διάνοιξης, συντήρησης, βελτίωσης του δασικού οδικού δικτύου και των αντιπυρικών ζωνών, καθώς και οι εργασίες καθαρισμού, οι αραιώσεις, η συντήρηση των δεξαμενών, η απομάκρυνση των απορριμάτων κι άλλων απαραίτητων παρεμβάσεων, η διοίκηση του περιβόλου Πράσινου Ταμείου αποφάσιση, σημαδιακά, στις 31 Μάη τι ποσά θα εγκρίνει για τις εργασίες αυτές και επιπλέον για τη λειτουργία των δασικών φυτωριών.

Το συνολικό κονδύλι που ενέκρινε είναι 13,5 εκατ. ευρώ, με τη δέσμευση να έχουν ολοκληρωθεί όλες αυτές οι εργασίες όταν η προγραμματισμένη περίοδος θα ξεπερνήσει τη διάρκεια της πανδημίας.

ρων, με εντολή της Ειδικής Γραμματείας Δασών, έστειλε στις 14 Ιουνίου έγγραφο στην Αποκεντρωμένη Διοικήσεις του Κράτους (παραλήπτες είναι οι Γενικές Διευθύνσεις Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων), με το οποίο τις ενημέρωσε και τις κάλεσε να στείλουν σ' αυτή συμπληρωμένα «Τεχνικά Δελτία Προτεινόμεων Εργών Πράσινου Ταμείου». Τι προτάσεις αυτές θα τις μαζεύει ως φερετή η Ειδική Γραμματεία Δασών, και θα τις εισάγει στο ΔΣ του Πράσινου Ταμείου προκειμένου να τις εγκρίνει. Για δύσεις από τις προτάσεις εγκριθούν από το Πράσινο Ταμείο θα χρειαστεί να βγουν και οι σχετικές υπουργικές αποφάσεις. Τέλος, μετά την έγκριση των υπουργικών αποφάσεων, θα πρέπει οι Γενικές Διευθύνσεις Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων

Μέχρι πρόσφατα, δεν είχαν εγκριθεί τα κονδύλια που απαιτούνται κάθε χρόνο για την πρόσληψη τόσο των τριμηνιτών όσο και των οκταμηνιτών που η παρουσία τους είναι άκρως απαραίτητη και για τις εργασίες της πρόληψης που προαναφέραμε. Εποι, και φέτος θα περάσει το κρίσιμο διμήνιο Ιούλη-Αυγούστου, δεν θα έχουν προσληφθεί άκομη αυτοί και δεν θα έχουν ολοκληρωθεί (εάν θα έχουν αρχίσει τον Αύγουστο) οι απαραίτητες εργασίες που περιγράψαμε παραπάνω. Από την άλλη βδομάδα που θ' αρχίσουν να παγιώνονται οι υψηλές θερμοκρασίες και η ξηρασία, θα γινόμαστε θεατές των καταστροφικών πυρκαϊών. Και τότε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τα παπαγαλάκια της θ' αρχίσουν να μιλούν για τους πυρομανείς που βάζουν δήθεν τις φωτιές.

Επαναλαμβάνουμε, οι φωτιές ανάβουν γιατί τα δάση ήταν και παραμένουν αυτοπεράστικα. Και είναι αυτοπεράστικα γιατί θεωρούνται και θεωρούνται βαριδιά απ' όλες τις κυβερνήσεις, πράσινες και μπλε, οι οποίες έχουν τη θέση ότι τα δάση είναι πολλά και ποιέπει να μειωθούν!

Σκάνδαλο Ιχθυέλαιων

Την περασμένη Τρίτη, με καθυστέρηση οκτώ
ημερών, ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κ. Αγο-
ραστός ενημερώθηκε από τον προϊστάμενο της
Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνια-
τρικής, με έγγραφο που του έστειλε, για το σκάν-
δαλο των ιχθυελαιών. Το απόγευμα της ίδια μέ-
ρας ο περιφερειάρχης ενημερώθηκε αναλυτικά
και από εμάς. Ανάμεσα στ' άλλα απαιτήσαμε να
εκδώσει δελτίο Τύπου και να γνωστοποιήσει στα
λαό της Θεσσαλίας το ρόλο της εταιρίας Bio-
Mar. Μέχρι, όμως, την Πέμπτη το βράδυ που
γράφονται αυτές οι γραφμές ο περιφερειάρχης
δεν έκανε καμιά τέτοια κίνηση.

Ο νέος υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων I. Δριβελέγκας ενημερώθηκε από δύο πλευρές για το σκάνδαλο των ιχθυελαιων που εισήγαγε παράνομα από το λιμάνι του Βόλου σε αποθήκη στην Κύπρο.

λευρα. Οφειλε κι αυτός, όπως και ο περιφερειάρχης και ο υπουργός Εσωτερικών, να υποχρεώσει την εταιρία να μεταφέρει είτε στο ΣΥΚΕ του Πειραιά είτε στο ΣΥΚΕ της Θεσσαλονίκης το φορτίο με τα ίχθυδαια. Οφειλε, οικόμη, να επιβάλει κυρώσεις στην εταιρία για την παράνομη δραστηριότητά της, να γνωστοποιήσει με δελτίο Τύπου στον ελληνικό λαό την παρανομή δράση της εταιρίας, που εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία και να διεξάγει σε βάθος έρευνα για να διαπιστωθεί από πότε και για πόσο χρονικό διάστημα εισάγονταν από το λιμάνι του Βόλου ίχθυδαια κατευθείαν από τη Χιλή, χωρίς να έχει γίνει ελεγχος σε άλλη χώρα-μέλος της ΕΕ. Σύμβουλος του υφυπουργού είχε δεσμευτεί, ότι θα εισηγηθεί στην πολιτική γηγεσία τη λήψη των μέτρων που επιβάλλονται σε ανάλογους περιπτώσεις.

Ενας χρόνος και κάπι πέρασε από τότε που η κυβέρνηση Παπαδρέου καμάρωνε ότι για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κράτους ψήφισε ένα κοινωνικά δίκαιο και αποτελεσματικό στο χώρημα της φοροδιαφυγής φορολογικό σύστημα, το οποίο δεν θα επιβαρύνει τους έντιμους φορολογούμενους, αλλά θα συλλαμβάνει τους φοροφυγάδες, κυρίως μέσω των αντικειμενικών κριτηρίων. Ποιος τα ξεχνάει αυτά; Και όμως, ο Βενιζέλος θέλει να μας κάνει να τα ξεχάσουμε. Για να δικαιολογήσει τα νέα χαράτσια που ρίχνει πάνω στις εργατικές και μικροαστικές οικογένειες, μας λέει ότι αυτά είναι μια λύση στην ανάγκη, μια λύση πρόσκαιρη, που «δεν είναι η νέα εθνική φορολογική πολιτική, δεν είναι το σύγχρονο ολοκληρωμένο φορολογικό σύστημα που λαμβάνει υπόψιν του τα πάντα και που αίρει αδικίες αναστήτης και αντιφάσεις, δεν είναι ένα σύγχρονο εθνικό φορολογικό σύστημα που λαμβάνει υπόψιν πλήρως και την αναπτυξιακή και την κοινωνική διάσταση».

Και υπόσχεται σύντομα νέο φορολογικό σύστημα: «Αρα, όλα όσα λέμε σε σχέση με το μεσοπρόθετο, αλλά και τον εφαρμοστικό νόμο, πρέπει να αναγνωσθούν παραλληλα με την απόφασή μας, που την αναγγέλλω και πάλι, να ξεκινήσει αμέσως ει δυνατόν την ερχόμενη εβδομάδα η οργανωμένη θεσμική συζήτηση για ένα ριζικά διαφορε-

Νέοι κεφαλικοί φόροι

τικό φορολογικό σύστημα, ένα εθνικό φορολογικό σύστημα που θα έχει όλα αυτά τα χαρακτηριστικά. Ενα φορολογικό σύστημα που θα είναι αναπτυξιακό, θα είναι κοινωνικά δίκαιο, θα είναι ισορροπημένο, δε θα επιβάλλει τα βάρη σε αυτούς που είναι έντιμοι και δηλώνουν το εισόδημά τους, άρα θα διεισδύει βαθιά μέσα στο χώρο της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας».

Επειδή το να σε δουλεύουν κιόλας, την ώρα που σε κλέβουν, είναι αβάσταχτο, δεν αξίζει τον κόπο ν' αφιερώσουμε λέξη στις πομφολυγες του νέου «τοάρου», αλλά να πάμε κατευθείαν στα νέα χαράτσια που ανακοίνωσε, αφού πρώτα φρόντισε να καρφώσει τον Παπακωνσταντίνου, ότι είχε αφήσει ανοιχτά 5,5 δισ. από το Μεσοπρόθεσμο, ότι δεν είχε ολοκληρώσει τη διαδικασία με την τρόικα και ταυτόχρονα υποσχόταν στους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ βελτιωτικές αλλαγές, με αποτέλεσμα αυτός (ο Μπένι) να βρεθεί προ τετελεσμένων και με τα χέρια δεμένα. Σημειώνουμε, απλώς, πως όταν ρωτήθηκε από πότε θ' αρχίσει να εφαρμόζεται αυτό το περιβόρτο νέο φορολογικό σύστημα, ο Βενιζέλος απάντησε «αφήστε, θέλω να επιφυλαχθώ να σας απαντήσω σε αυτό!»

αυτό!

Στο θέατρο (γιατί στην ουσία περί θεάτρου πρόκειται) κλήθηκαν να παίξουν το ρόλο τους και οι επικεφαλής της τρόικας, οι οποίοι ήρθαν εσπευσμένα και εκτός προγράμματος στην Αθήνα, για την τελική διαπραγμάτευση, η οποία τις μέρες της ψήφου εμπιστοσύνης στη Βουλή παρουσιάζοταν σαν τελειωμένη υπόθεση. Οι τροϊκανοί ήρθαν, ρύθμισαν με τον Βενιζέλο τις τελευταίες πινελίες, ουτός προσέθεσε μερικές ανούσιες «ουρίτσες» για να μπορεί να τις κάνει σημαία δημοσιωγίας και τα πρώτα νέα χαράτσια ανακοινώθηκαν το απόγευμα της Πέμπτης σε συνέντευξη Τύπου. Ομως, τον εφαρμοστικό νόμο δεν τον έχουμε δει στο σύνολό του και είμαστε σήμεροι ότι υπάρχουν αρκετά αικόμη, τα οποία δεν ανακοίνωσε στη συνέντευξη ο Βενιζέλος.

◆ Μείωση του αφορολόγητου από τα 12.000 στα 8.000 ευρώ. Αυτό μάνι-μάνι σημαίνει για κάθε φορολογικό 400 ευρώ φόρο. Ολοι οι μισθωτοί θα το αισθανθούν σύντομα στο πετσί τους, με την αύξηση της παρακράτησης, που θα πρέπει να καλύψει και τα εισοδήματα του πρώτου εξάμηνου που φορολογούνταν με την παλιά κλί-

μακα. ◆ Νέος κεφαλικός φόρος κλιμακωτά από 1% μέχρι 5% για τα εισοδήματα του 2010. Το 5% μπήκε για ξεκάρφωμα σε βουλευτές, αιρετούς της «αυτοδιοίκησης» και στελέχη επιπτέδου γενικού γραμματέα και διοικητή οργανισμού. Ενας μισθωτός με 20.000 ετήσιο εισόδημα, θα πρέπει να σκάσει 200 ευρώ. Ενας με 21.000 θα πρέπει να σκάσει 420 ευρώ! Αυτό το έξωφρενικά άδικο σύστημα είναι πολύ πιθανό να τ' αλλάξει στη Βουλή, για να «χει και κάπι να δώσει στους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Δηλαδή, να ισχύσουν τα κλιμάκια, όπως γίνεται με τη φορολογική κλίμακα, και όχι να πληρώνεις το χαράτσι με τον ανώτερο συντελεστή στο σύνολο του εισοδήματος.

◆ Νέος κεφαλικός φόρος σε ελεύθεροεπαγγελματίες και επιτηδευματίες (τέλος επιτηδεύματος), που μεσοσταθμικά θα είναι 300 ευρώ για τον καθένα.

◆ Αύξηση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης. Μικρή επιβάρυνση τη χαρακτήριση ο Βενιζέλος, όμως πρόκειται για υπερδιπλασισμό του φόρου, ο οποίος από 21 ευρώ το χιλιόλιτρο θα πάει στα 60, όπως είπε απαντώντας σε ερώτηση ο Βενιζέλος.

Αυτά ήταν το πρώτο μενού, που ο Βενιζέλος έκρινε ότι πρέπει να δώσει στην Πέμπτη, για να εγκλωβίσει επικοινωνιακά τη δημόσια συζήτηση μόνο σε μερικά έκτακτα μέτρα. Για τα υπόλοιπα άφησε απλά ένα... άρωμα: «Τώρα, δεν φτάνουν κι αυτά διότι πρέπει να κάνουμε μια μεγάλη επέμβαση στον τομέα της δημόσιας διαπάνης η οποία θα γίνει και πάλι με μια σειρά συζητήσεων με τα αρμόδια υπουργεία και βεβαίως το μεγάλο ερώπτημα είναι εάν με βάση την εμπειρία μας από το πρώτο πεντάμηνο στην εκτελεση του προϋπολογισμού του 2011 θα βρεθούμε στην ανάγκη να λάβουμε πρόσθετα μέτρα!»

Από τον εφαρμοστικό νόμο, που όπως ανακοίνωσε θα δινόταν στη δημοσιότητα χθες Παρασκευή (την ώρα που η «Κ» βρισκόταν στο τυπογραφείο) θα μάθουμε περισσότερα. Εκείνο που πρέπει να σημειώσουμε, όμως, είναι πως και το Μεσοπρόθεσμο, το Μηνήμονιο 2, όπως και το Μηνήμονιο 1, είναι κινούμενη άμμος. Κάθε τρεις μήνες θα προσθέτουν νέα μέτρα, γιατί οι εκτιμήσεις που κάνουν είναι σκόπιμα φουσκωμένες. Ο ελληνικός καπιταλισμός θα βυθιστεί σε μεγαλύτερη «ύφεση», τα νούμερα δεν προκειται να βγουν και τα νέα μέτρα θα παρουσιάζονται συνέχεια ως αναπόφευκτα, για να πάρουμε τις επόμενες δόσεις του νέου δανείου που ετοιμάζεται στις Βρυξέλλες και το Βερολίνο.

Μετά την κινεζοποίηση η «ανάπτυξη»

Κι εκεί που τα πράγματα είχαν δραματικές διαστάσεις, με τις απειλές να διαδέχονται η μία την άλλη από το Λουξεμβούργο, τις Βρυξέλλες, το Βερολίνο και το Παρίσι, άναψε ξαφνικά σχημιδιο φωτός. Πρώτος μιλήσει ο Γιούνκερ, σε συνέντευξή του στη βελγική «Libre Belgique». «Πρέπει να δώσουμε ελπίδα στους Ελληνες», είπε ο πρόεδρος του Eurogroup και εξηγήθηκε: πρέπει να χρηματοδοτήσουμε τα ελληνικά προγράμματα από τα Ανορθωτικά Ταμεία, χωρίς να θέτουμε ως προσπατούμενο την καταβολή της εθνικής συμμετοχής.

Ακολούθησε ο Μπαρόζο, ο οποίος μιλώντας στο Ευρωκοινοβούλιο κρατούσε στο ένα χέρι το μαστήγιο («Δεν υπάρχει εναλλακτική λύση στο σχέδιο που έχει συμφωνηθεί. Εάν η Ελλάδα αποδείξει ότι είναι προσληφθεί στο μεταρρυθμιστικό πακέτο που έχει συμφωνηθεί θα την συνοδεύσουμε στην πορεία της προς την ανάπτυξη») και στο άλλο το καρότο: δήλωσε κι αυτός, ότι σκοπεύει να φέρει το θέμα της τόνωσης της ανάπτυξης προς ουζήτηση στην επικείμενη Σύνοδο Κορυφής, διευκρινίζοντας ότι αναφέρεται στην εκταμίευση των κοινωνικών κονδυλίων χωρίς το προσπατούμενο της εθνικής συμμετοχής.

Ακολούθησε ο Μπαρόζο, ο οποίος μιλώντας στο Ευρωκοινοβούλιο κρατούσε στο ένα χέρι το μαστήγιο («Δεν υπάρχει εναλλακτική λύση στο σχέδιο που έχει συμφωνηθεί. Εάν η Ελλάδα αποδείξει ότι είναι προσληφθεί στο μεταρρυθμιστικό πακέτο που έχει συμφωνηθεί θα την συνοδεύσουμε στην πορεία της προς την ανάπτυξη») και στο άλλο το καρότο: δήλωσε κι αυτός, ότι σκοπεύει να φέρει το θέμα της τόνωσης της ανάπτυξης προς ουζήτηση στην επικείμενη Σύνοδο Κορυφής, διευκρινίζοντας ότι αναφέρεται στην εκταμίευση των κοινωνικών κονδυλίων χωρίς το προσπατούμενο της εθνικής συμμετοχής.

Στο ίδιο μήκος κύματος ακολούθησε ο Σόιμπλε, ο οποίος –σε συνέντευξή του στην «Die Zeit»– επινελάβει τα καθιερωμένα, ότι δηλαδή έχει προσδοκίες από την Ελλάδα και «σε αυτές ανήκουν ιδιωτικοποιήσεις και δομικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας», ταυτόχρονα, όμως, ασχολήθηκε –για πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό – με την αναπτυξιακή διάσταση. «Η Ελλάδα –είπε– έχει πολύ περισσότερες ώρες ηλιοφάνειας από τη Γερμανία και θα μπορούσε να εξάγει σε μας ρεύμα. Η ελληνική οικονομία θα είχε έτσι ένα ανταγωνιστικό εξαγωγικό προϊόντος, που μετατρέπει την παρασκευή σε προϊόντος παραγωγής, που μετατρέπει την παραγωγή σε προϊόντος παραγωγή».

Το αποκορύφωμα ήταν η κοινή έκκληση που έκαναν προς τους Μέρκελ και Σαρκοζί 70 golden boys, που διοικούν τα μεγαλύτερα μονοπώλια σε Γερμανία και Γαλλία, με συνολικό τζίρο πάνω από 1,5 τρισ. ευρώ, να σώσουν την Ελλάδα. Η έκκληση δημοσιεύτηκε σε όλες τις μεγάλες εφημερίδες της Γερμανίας και της Γαλλίας. Διαβάστε ονόματα μονοπώλιων και θα καταλάβετε: Siemens, BMW, Daimler, Deutsche Telekom, Thyssen-Krupp, Allianz, Bosch, Deutsche Bank, Societe Generale, Total, Continental, Air France-KLM, France Telecom. Να ήταν μόνο τράπεζες, θ

■ Ανακοίνωσε πετσόκομμα των επικουρικών

Στεγνά, χωρίς περικοκλάδες, ο υπουργός (πλέον) Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης ανακοίνωσε από το βήμα της Βουλής, κατά τη συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, το πετσόκομμα των επικουρικών συντάξεων. Είπε συγκεκριμένα: «Σε ότι αφορά τις συντάξεις δεν υπάρχει μείωση στις κύριες συντάξεις κάτω των 1700 ευρώ. Υπάρχει η μείωση των επικουρικών συντάξεων προκειμένου να διασφαλιστούν επικουρικές συντάξεις και μετά το 2015. Εάν αφήσουμε το σημερινό έλλειμμα των 740 εκ. ευρώ το χρόνο να εξανεμίσει τα όποια αποθεματικά υπάρχουν θα οδηγηθούμε σε αναγκαστική μείωση κατά 50% των συντάξεων μετά το 2015 και αυτό θα είναι άδικο και θα ήταν ανεύθυνο από την πλευρά μας να κρύψουμε το πρόβλημα».

Κάθε φορά που θέλουν να χτυπήσουν ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα επικαλούνται τα ελλείμματα και τον κίνδυνο να μην υπάρχουν λεφτά για να πληρωθούν οι συντάξεις. Ποιος όμως δημιούργησε τα ελλείμματα; Η δική τους ληστρική πολιτική προς όφελος των καπιταλιστών. Ειδικά για τις επικουρικές συντάξεις πρέπει να σημειωθεί ότι το κράτος δεν έχει την παραμικρή συμμετοχή. Χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από τους εργαζόμενους (η συμμετοχή των εργοδοτών είναι και αυτή λεφτά των εργαζόμενων). Το κράτος παρενέβαινε μόνο καταληστεύοντας τα Ταμεία, πότε για να μπαλώσει τρύπες του ΙΚΑ, πότε για να χρηματοδοτήσει την «ανάπτυξη», πότε για να κάνει ρυθμίσεις υπέρ των εισφοροκλεπτών κ.λπ.

Οσο για τη διαβεβαίωση Κουτρουμάνη ότι «δεν υπάρχει μείωση στις κύριες συντάξεις κάτω των 1700 ευρώ», θα είναι εξαιρετικά αφελής όποιος την πάρει τοις μετρητοίς. Οπως συνέβη και με το Μηνημόνιο 1, έτσι και το Μηνημόνιο 2 θα αναθεωρείται συνέχεια και οι κύριες συντάξεις πολύ σύντομα θα χτυπηθούν και πάλι άγρια. Πρώτον γιατί οργιάζει η εισφοροδιαφυγή, δεύτερο γιατί η ανεργία και η υποαπασχόληση έχουν φτάσει στα ύψη και τρίτο γιατί η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να μειώσει τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές, θεωρώντας ότι υπάρχει πολύ υψηλό «μη μισθολογικό κόστος εργασίας».

Στέλνουν πράκτορες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
να συγκροτήσουν συνολικά μια δύναμη 395.000 αντρών μέχρι το 2014, ώστε να μπορέσουν να αποσύρουν σταδιακά μέσα σ' αυτό το διάστημα το μεγαλύτερο μέρος των αμερικανικών στρατευμάτων.

Υστέρα από μια δεκαετία, κατά την οποία διαπονήθηκαν δεκάδες δισ. δολάρια για τη συγκρότηση και την εκπαίδευση των αφγανικών δυνάμεων Ασφάλειας, «δεν υπάρχει ούτε μία μονάδα του στρατού ή της αστυνομίας ικανή να διατηρήσει το νόμο και την τάξη χωρίς την υποστήριξη συμμοριών στρατευμάτων» αποκαλύπτει, μεταξύ άλλων, σε σχετικό άρθρο της η βρετανική εφημερίδα «Independent on Sunday» (12/6/11), αναφέρομενη στην τελευταία έκθεση του αμερικανικού Πενταγώνου για τις Αφγανικές Εθνικές Δυνάμεις Ασφάλειας.

Σύμφωνα με τον «Independent», οι ΗΠΑ έχουν διπλανήσει περισσότερα από 25 δισ. δολάρια από το 2001 για την εκπαίδευση και τον εξοπλισμό των αφγανικών δυνάμεων. Ο αφγανικός στρατός έχει οχεδόν διπλασιαστεί μέσα σε τρία χρόνια, φτάνοντας στις 164.000 και η αστυνομία στις 126.000. Ομως η προσπάθεια αυτή υπονομεύεται και καταστρέφεται από την ανεπαρκή εκπαίδευση, τη διαφθορά, τη συνεχίζομενη έλλειψη εκπαίδευτών, τη διείσδυση των Ταλιμπάν και τον αναλφα-βητισμό, που αποτελεί επίσης

σοβαρό πρόβλημα. Οι 9 στους 10 νεοούλλεκτους είναι εντελώς αναλφάβητοι και δεν μπορούν να κατανοήσουν στοιχείωδες μαθηματικές έννοιες, όπως παραδείχτηκε ο αντιστρόπηγος Ουλιμαμ Καλντηγουέλ, διοικητής της εκπαιδευτικής αποστολής του ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν.

Οι απαισιόδοξες εκτιμήσεις της προαναφερόμενης έκθεσης του Πενταγώνου συνιστούν σοβαρό πλήγμα στα σχέδια του Λευκού Οίκου και ουσιαστικά αικυρώνουν το χρονοδιάγραμμα σταδιακής αποχώρησης μέχρι το τέλος του 2014 των μεγαλύτερων μέρους των αμερικανικών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν με τη μεταβίβαση σταδιακά της ευθύνης της συνέχισης των πολεμικών επιχειρήσεων και της καταστολής στον αφγανικό στρατό και στην αστυνομία. Τον επόμενο μήνα προβλέπεται να περάσουν σε πρώτη φάση υπό τον έλεγχο των αφγανικών δυνάμεων οι επαρχίες Μπαμπιγάν και Πλανζίρ, που θεωρούνται προπτύργια εναντίον των Ταλιμπάν, καθώς και η δυτική πόλη Χεράτ, η βόρεια πόλη Μαζάρ-ι-Σαρίρ και η Λασκάρ Γκαχ στην επαρχία Χελμαντ. Το ερώτημα είναι: Ακόμη κι αν οι αφγανικές δυνάμεις αναλάβουν τον έλεγχο των περιοχών αυτών, για πόσο θα κατοφέρουν να τον κρατήσουν, όταν οι Ταλιμπάν έχουν επεκτείνει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις σ' διλή τη χώρα και κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους;

Διαμορφώθηκε έτσι μια κατάσταση, σύμφωνα με την οποία το Ισραήλ έχει κάθε δικαίωμα να αστυνομεύει τη θαλάσσια περιοχή και να κρατά

■ ΔΙΚΤΥΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ανακοίνωση για το «Στόλο της Ελευθερίας II»

Πέρασε ήδη ένας χρόνος από τα χαράματα της 31ης Μαΐου του 2010, όταν με μια δολοφονική καταδρομική επιχείρηση ενάντια στο «Στόλο της Ελευθερίας», ο σιωνιστικός στρατός διέπραξε ένα ακόμη έγκλημα. Δολοφόνησε 9 Τούρκους σιωνιστές πάνω στο Mavi Marmara, τραυμάτισε πολύ περισσότερους και συνέλαβε –μετά από χτυπήματα με ειδικά οπλά ηλεκτροσόκ και άλλα κατασταλτικά οπλα– όλους τους υπόλοιπους επιβάτες στα πλοία του στολίσκου, οδηγώντας τους στις ισραηλινές φυλακές και τα πλοία σε ισραηλινές ναυτικές βάσεις.

To αίμα των δολοφονημένων του «Mavi Marmara» ξεσήκωσε διεθνή κατακραυγή. Ήταν αυτή που επέβαλε την απελαση όλων των ομήρων, με συνοπτικές διαδικασίες. Ήταν αυτή που οδήγησε σε –υποκριτικές, όπως από την αρχή σημειώσαμε και όπως τελικά αποδείχτηκε– δηλώσεις καταδίκης από δηλώνουν αλληλέγγυους στον Παλαιστινιακό λαό έχουν νομιμοποιήσει στην πράξη, ανεξάρτητα από διακρύσεις και κολές προθέσεις, το ρόλο χωροφύλακα που επέλεξε για τον εαυτό του το Ισραήλ.

Αυτές οι εξελίξεις δείχνουν πόσο κοντόφθαλμες και αλαζονικές ήταν οι απόψεις που εκφράστηκαν εκείνη την περίοδο, περί «μεγάλης ήττας και διεθνούς απομόνωσης του Ισραήλ», «αλλοιαγή των διεθνών συνεχιτομών» κλπ. Κάποιοι θέλησαν «να ευλογήσουν τα γένια τους», όμως η πραγματικότητα είναι αιμελικτή.

Αποδείχτηκε, επίσης, ότι η αλληλέγγυη που προσλαμβάνει αποκλειστικά ή κυρίως ανθρωπιστική διάσταση δεν οδηγεί ούτε κατ' ελάχιστο στην άρση του αποκλεισμού της Γάζας ή στο αδυνάτισμα των σιωνιστικών θέσεων. Δεν είναι καθόλου τυχαίο, ότι ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, «ξεχνώντας» το περιστολήγμα, «συστήνει» στους Ισραελίτες συστηματικά και τη διακήρυξη της Πρωτοβουλίας, ακόμη και στη δημοκρατική-κινηματική εσωτερική της λειτουργία.

Πριν ένα χρόνο, η Πρωτοβουλία «Ενα Καράβι για τη Γάζα» κατάφερνε να αγοράσει ένα πλοίο, χάρη στην ενθουσιώδη και ακούραστη δουλειά των μελών της Πρωτοβουλίας «Ενα Καράβι για τη Γάζα». Δυστυχώς, αυτή η Πρωτοβουλία και το κίνημα που δημιούργησε, αδυνάτισε για πολλούς λόγους, αλλά και χάρη στη διαλυτική δράση μιας ομάδας μελών της, που θελησαν να σφετεριστούν τη συλλογική δουλειά, παραβιάζοντας συστηματικά και τη διακήρυξη της Πρωτοβουλίας και τη δημοκρατική-κινηματική εσωτερική της λειτουργία.

Προειδοποιούμε την ελληνική κυβέρνηση να μη φέρει κανένα εμπόδιο στον απόπλου πλοιών του «Στόλου της Ελευθερίας II» από ελληνικά λιμάνια. Απαιτούμε από τις ελληνικές λιμενικές αρχές να δασώσουν στα πλοία απόπλου για Γάζα. Το λιμάνι της Γάζας είναι ένας νόμιμος προορισμός για κάθε πλεύσμενο, για κάθε ταξιδιώτη.

Καλούμε τον καθένα και την καθεμιά που αισθάνεται αλληλέγγυη στην Παλαιστινιακή Αντίσταση να μη μπει σε καμιά αντιπρόσωπο με τους σφετεριστές, αλλά ν' αναπτύξει τη δική της αυτόνομη δουλειά, στηριζόμενη σε δημοκρατικές κινηματικές διαδικασίες.

Τα γεγονότα αυτού του ενός χρόνου δεν μπορούν και δεν πρόκειται να οδηγήσουν τη Δικτύωση σε αντισιωνιστική, πόσο μάλλον εχθρική, στάση έναντι του «Στόλου της Ελευθερίας II», μαλονότι δεν έχει καμιά οργανωτική σχέση με το ελληνικό σκέλος του. Ούτε οι μεγάλες επιφυλάξεις που έχουμε για την πολιτική χρησιμότητα αυτού του εγχειρήματος, αυτή τη στιγμή, επιφυλάξεις που έχουν να κάνουν με την πρόταξη του ανθρωπιστικού στόλου της Ελευθερίας II, μαλονότι δεν έχει καμιά οργανωτική σχέση με το ελληνικό σκέλος του. Ούτε οι μεγάλες επιφυλάξεις που έχουμε για την πολιτική χρησιμότητα αυτού του εγχειρήματος, αυτή τη στιγμή, επιφυλάξεις που έχουν να κάνουν με την πρόταξη του ανθρωπιστικ

Σφαγή στις πανελλαδικές

Μεγάλη σφαγή έγινε φέτος μετις πανελλαδικές εξετάσεις. Η κυβέρνηση βάλθηκε με όλα τα μέσα να χτυπήσει ανελέητα την ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της για πανεπιστημιακή μόρφωση. Και μ' ένα σημάριο να περικύψει και τις δαπάνες για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. 10.250 λιγότερες θέσεις εισακτέων από πέρσι, λουκέτο σε 24 περιφερειακά ΤΕΙ και ένα πανεπιστημιακό τμήμα, προσπάθεια εξαπάτησης των μαθητών με την καθιέρωση την τελευταία στιγμή απολυτηρίων δυο ταχυτήτων δήθεν ισότιμων (την πεπονόφλουσδα πάτησαν 4.500 περίπου παιδιά) και θέματα στις πανελλαδικές αυξημένης δυσκολίας σε όλα σχεδόν τα μαθήματα από την «ανεξάρτητη» Επιτροπή εξετάσεων, που απελευθερωμένη πια από το άγος της επιλογής θεμάτων που να δίνουν τη δυνατότητα στους «αδύνατους» μαθητές να αποκτούν έστω το απολυτήριο Λυκείου, «βάρεσε στο σταυρό».

Πολλές φορές έχουμε δηλώσει ότι οι εξετάσεις είναι σώμα ξένο και επένθετο στην αγωγή, εξάρτημα μιας καταπιεστικής, μεσαιωνικού τύπου παιδαγωγικής, που το μόνο που επιτυχάνουν είναι να καλλιεργούν το άγος και να μετρούν τη δύναμη αντίστασης στην αγωγή. Δεν μπορούν να αποδώσουν με αντικειμενικότητα και αξιοποίηση τις πραγματικές ικανότητες των παι-

διών τελικά να σπουδάσουν (απόδειξη ότι τα παιδιά των εύρωστων οικονομικά στρωμάτων τελικά σπουδάζουν στο εξωτερικό, ακόμη κι αν έχουν αποτύχει ή δεν έχουν συμμετάσχει στις εδώ πανελλήνιες).

Το μόνο που φωτογραφίζουν είναι το ίδιο το σάπιο αστικό εκπαιδευτικό σύστημα, του οποίου αποτελούν ισχυρό μηχανισμό καταστολής και επιβεβαίωσης της κοινωνικής αδικίας. Είναι χαρακτηριστικό -και έχει αποδειχθεί από πάμπτολες έρευνες (ακόμα και από αυτές της ΓΣΕΕ)- ότι σ' αυτές αποτυχάνουν σε μεγάλο βαθμό τα παιδιά τα προερχόμενα από περιοχές των αστικών κέντρων όπου κατοικούν φτωχά λαϊκά στρώματα και από την απομακρυσμένη και εγκαταλειμμένη επαρχία. Τα παραπάνω αποσιωπούνται σκόπιμα από τους αστούς κονδυλοφόρους και απολογητές του συστήματος, που και φέτος θα κάνουν σημαία την «απόδοση» των μαθητών στις πανελλαδικές για να στηρίξουν -τη φορά αυτή- την επερχόμενη «μεταρρύθμιση» της Διαμαντοπούλου για το «νέο σχολείο» και το «νέο Λύκειο».

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε το υπουργείο Παιδείας, το πατατάρικ των μαθητών ήταν καθολικό σε όλα σχεδόν τα μαθήματα. Κάτω από τη βάση έγραψε το 48,89% των μαθητών στα Αρχαία κατεύθυνσης, το 43,38% στην Ιστορία κατεύθυνσης, το 39,21%

στα Μαθηματικά θετικής κατεύθυνσης, το 41,20% στη Φυσική θετικής κατεύθυνσης, το 50,57% στα Μαθηματικά τεχνολογικής κατεύθυνσης 1, το 72,53% στα Μαθηματικά τεχνολογικής κατεύθυνσης 2, το 74,17% στη Φυσική τεχνολογικής κατεύθυνσης 2, αλλά και το 43,71% στα Μαθηματικά γενικής παιδείας, το 61,22% στην Ιστορία γενικής παιδείας και πάντα λέγοντας. Από την άλλη το ποσοστό των «αριστούχων» (βαθμολογίες 18-20) μειώθηκε στο 11,09% έναντι 15,51% που ήταν το 2010. Ειδικά σε μερικά μαθήματα, (όπως στα Μαθηματικά γενικής παιδείας, τα Αρχαία θεωρητικής κατεύθυνσης, τη Βιολογία θετικής κατεύθυνσης, στα Μαθηματικά θετικής κατεύθυνσης, στα Μαθηματικά και τη Φυσική τεχνολογικής κατ. 1 και στα Μαθηματικά και τη Φυσική τεχνολογικής κατ. 2), το ποσοστό των αριστούχων έπεισε στο μισό ή και κάτω από αυτό που ήταν το 2009 ή το 2010.

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι πάμε σε καθολική πτώση των βάσεων, οι οποίες θα συγκρατηθούν σχετικά στις υψηλόβαθμες σχολές της Αθήνας και Θεσσαλονίκης, όπου έτσι κι αλλιώς ο ανταγωνισμός είναι αγριανθρωπικός. Βέβαια, πολλά παιδιά θα δουν και φέτος τα όνειρά τους να σβήνουν, αφού τα εργαζόμενα νοικοκυριά έχουν στραγγίζει και δεν μπορούν να στηρίξουν τις σπουδές των παιδιών τους στην επαρχία, ενώ πάμπολλα θα είναι και

τα παιδιά, ειδικά στα περιφερειακά ΤΕΙ, που απλώς θα κάνουν εγγραφή (για να πάρουν αναβολή απ' το στρατό τ' αγρού), και στη συνέχεια θα τα εγκαταλείψουν, μιας και αυτές οι σπουδές είναι απαξιωμένες από την αγορά εργασίας. Το ρόλο της στη διαμόρφωση των βάσεων θα παιξει και η φετινή κατάργηση των μετεγγραφών.

Και φέτος οι αναβαθμολογήσεις σε μαθήματα που απαιτούν κριτική ικανότητα (Νεοελληνική Γλώσσα, Νεοελληνική Λογοτεχνία, Ιστορία) ήταν σε υψηλά ποσοστά, αν και ελαφρώς μειωμένα σε σχέση με πέρυσι.

Αν η κυβέρνηση αυτή, μολονότι είναι υπό προθεσμία, κατορθώσει να κάνει πράξη από το Σεπτέμβρη της εξαγγελείς της για το «νέο Λύκειο» και το νέο τρόπο πρόσβασης στα Πανεπιστήμια (διαρκής και ολόπλευρη αξιολόγηση των μαθητών, ένα στην ουσία διαρκές φακέλωμά τους, προσμέτρηση της βαθμολογίας μαθημάτων του Λυκείου για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια, εμπλοκή των Πανεπιστημίων στις εξετάσεις με καθιέρωση συντελεστών και ειδικών πλαφόν ανά μάθημα, εισαγωγή αρχικά σε Σχολή και μετά από ένα έτος σε Τμήμα, προφανώς μετά από εξετάσεις, κ.λπ.), τότε είναι σήμουρο ότι νέοι «αναβαθμισμένοι» ταξικοί φραγμοί θα υψωθούν μπροστά στην ενολαία της εργαζόμενης κοινωνίας.

Γιούλα Γκεσούλη

Ωστόσο παρά το μέγεθος της επίθεσης, οι εργαζόμενοι καθηγητές στα φροντιστήρια διστάζουν να συζητήσουν μεταξύ τους για τον τρόπο με τον οποίο θα την αντιμετωπίσουν. Σε αυτές τις συνθήκες ο Σύλλογος Εργαζόμενων στα Φροντιστήρια Καθηγητών (ΣΕΦΚ) είναι δεδομένο ότι δε θα μπορέσει να υπερασπιστεί τις θέσεις εργασίας,

αλλά και να πετύχει την τήρηση της ΕΣΣΕ από τα φροντιστήρια. Προβάλλει λοιπόν περισσότερο από ποτέ η ανάγκη της «παράνομης» πολιτικής δουλειάς μέσα στον εργασιακό χώρο των φροντιστήριου, που θα στοχεύει τόσο στην αντιμετώπιση των καθηγερινών σφρετηρισμών των φροντιστών καπιταλιστών όσο και στο να γίνει και πάλι ελκυστική η επαναστατική πολιτική, πράγμα που αποτελεί όρο για την συγκρότηση της πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης και των συμμάχων της.

Την ώρα που η κυβέρνηση εντείνει την επίθεσή της σε όλα τα μέτωπα, στον ιδιωτικό τομέα στο χώρο της εκπαίδευσης βασιλεύει η αυθαιρεσία και η τρομοκρατία των εργοδοτών.

Ενας εργαζόμενος στα φροντιστήρια

■ Μετά το μεσοπρόθεσμο

Ξεπάτωμα ΑΕΙ-ΤΕΙ

Το νομοσχέδιο που αναφέρεται στο νέο νόμο-πλαίσιο για τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ είναι έτοιμο στα συρτάρια του υπουργείου Παιδείας και θα κατατεθεί στη Βουλή αφού τελειώσει η διαδικασία του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Αυτό δήλωσε η Διαμαντοπούλου στη συνάντηση που είχε με την ΠΟΣΔΕΠ και την ΟΣΕΠ-ΤΕΙ. Η υπουργός Παιδείας δεν έδωσε περαιτέρω διευκρίνισης στους πανεπιστημιακούς, ενώ την ίδια στιγμή το υπουργείο φρόντισε να διαρρεύσει μέσω του Συγκροτήματος πλευρές του νομοσχέδιου.

Με επικοινωνιακά παιχνίδια (η Διαμαντοπούλου ανέφερε ότι στη σύνταξη του νομοσχέδιου λήφθηκαν υπόψη απόψεις και προτάσεις που διατυπώθηκαν κατά τη «διαβούλευση», όπως οι απόψεις της ΠΟΣΔΕΠ, της ΟΣΕΠ-ΤΕΙ και των πρωτάνεων, ενώ διευκρίνισε ότι στο νομοσχέδιο προβλέπεται ότι το Συμβούλιο δεν θα ασκεί διοίκηση), η υπουργός Παιδείας προσπάθησε να προσεγγίσει το πάντα πρόθυμο να επιδείξει συναίνεση προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ. Πλην, όμως, φρόντισε να δηλώσει εξαρχής ότι «οι αλλαγές πρέπει να είναι καταρακτικές».

«Η αλλαγή στο DNA των Πανεπιστημίων», επιβεβαιώνεται και από τα σχετικά δημοσιεύματα στην εφημερίδα του Συγκροτήματος. Η ουσία, το ξεπάτωμα του δημόσιου Πανεπιστήμιου και ΤΕΙ, παραμένει άθικτη. Στην εφημερίδα («ΤΑ ΝΕΑ», 17/6/2011) αναφέρονται: Η θέσπιση των Συμβουλίων Διοίκησης, στα οποία θα συμμετέχουν και εξωτερικά μέλη. Τα μέλη του Συμβουλίου, που θα είναι από 9 έως 15 ανάλογα με το μέγεθος του ιδρύματος, θα προέρχονται τόσο από την πανεπιστημιακή συναίνεση προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ. Πλην, όμως, φρόντισε να δηλώσει εξαρχής ότι «οι αλλαγές πρέπει να είναι καταρακτικές».

Η χρηματοδότηση των ιδρυμάτων συνδέεται με την αξιολόγησή τους. Η χρηματοδότηση από το κράτος θα γίνεται επί τη βάσει προγραμματικών συμφωνιών. Η «πλήρης οικονομική και διοικητική αυτοτελεία», περιλαμβάνει και την ανάθεση της μισθοδοσίας του πρωσαπικού στα Ιδρύματα. Στα κριτήρια της αξιολόγησης θα συμπεριληφθούν και στοιχεία που αφορούν τους φοιτητές, όπως οι επιδόσεις, το πόσοι ολοκληρώνουν τις σπουδές εντός του προβλεπόμενου χρόνου, πόσο σύντομα βρίσκουν εργασία οι απόφοιτοι σε τομείς της ειδικότητάς τους, κ.ά. Βασική ακαδημαϊκή μονάδα θα είναι η σχολή.

Η εισαγωγή των φοιτητών θα γίνεται σε σχολές και κατανομή τους στα επιμέρους προγράμματα σπουδών θα γίνεται έπει

ANTIKYNONIKA

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξιδος απ' την προϊστορία...

Πρότυπο ο νέος υφυπουργός Εσωτερικών Κουκουλόπουλος. Αυτό είναι όνομα για πολιτικό, ειδικά στις μέρες μας. Και το μικρό του (Πάρεις) δεν πάει πίσω...

Αυτή τη φορά τα «Αντικυνωνικά» δεν θα μπορούσαν παρά να αφιερωθούν στο μέγα αντικυνωνικό, ιστορικό γεγονός του ανασχηματισμού. Σεβόμενα την ανάγκη για εξημέρωση, όπως αυτή καθιερώθηκε από τους εξωνημένους τσαρλατάνους που –προσοχή!– δεν είναι κονδυλοφόροι αφού ούτε πώς να τον πάσουν (τον κονδυλοφόρο) δεν ξέρουν πια.

«Καθισμένη η δημοκρατία / πάνω σε τριακόσια σκαμνιά / πίνοντας τριακόσιους καφέδες / και άλλα τόσα τσιγάρα / ξένει τον κύλο της ήδοντικά / με τρεις χιλιάδες νύχια» [Αργύρης Μαρνέρος].

Λίγο πριν το δερινό ηλιοστάσιο ο Giorgakis, γεννημένος λίγο μετά απ' αυτό και συγκεκριμένα την ημέρα του αγίου Μνημονίου (χριστιανοί και άποστοι μπορούν να το επιβεβαιώσουν εδώ: http://www.pigizois.net/sinaxaristis/06/16_06.htm), έκανε την μεγάλη κωλούμπα. Ήτις –μετά τα τσαλίμια – τον επανέφερε κραταίο στη δέση του, να αναδιανέμει οφίκια.

Με οδύνη και σπαραγμό ψυχής αποχαιρετίσαμε μια πλειάδα λαμπρών στελεχών του σοσιαλιστρικού νεοφιλελευθερισμού [το νι με πι]: Λούκα Κατσέλη, Δημήτρης Δρούτσας, Τίνα Μπιρμπίλη, Θεοδώρα Τζάκη, Γιώργος Ντόλιος, Παναγιώτης Ρήγας, Γιάννης Διαμαντίδης, Ελπίδα Τσουρή, Γιάννης Πανάρετος, Σπύρος Βουγιας, Μιλένα Αποστολάκη, Άννα Νταλάρα, Τηλέμαχος Χυτήρης, Θάνος Μωραΐτης και Βασίλης Κεγκέρογλου. Ισως μας πείτε σεξιστές ή ό,τι άλλο, αλλά η στήλη ομολογεί ότι η γυναικεία αλληλεγγύη την κάνει να δρηγεί για την απώλεια των έξι λαμπρών γυναικών και ίσως λίγο περισσότερο για την Άννούλα που της είχε αδυναμία. Και να χαίρεται τόσο με την απομάκρυνση του Γιάννη Πανάρετου από το παρά των τριών χαρίτων θηλυκρατούμενο υπουργείο Παιδιάς (για τους διοικούς λόγους), όσο και μ' αυτές του Τηλέμαχου Χυτήρη [από φθόνο προς το δυσδεώρητο ποιητικό ύψος του] και του Σπύρου Βούγια [για τον ίδιο λόγο]. Ωστόσο, παρά τον δεδηλωμένο φθόνο μας, είχαμε κάνει εκτενές αφιέρωμα στην εκπληκτική ποιητική γηπεδική συλλογή του].

Πανηγυρίζουμε που τα υπουργεία Πολιτού και Προπό δεν άλλαξαν όνομα κι έτοι δεν κινδυνεύουμε με μείωση μισθού λόγω μειωμένης αποδοτικότητας. Ωστόσο λυπόμαστε για την κατάργηση του ΥπΕοΑΗΔια (υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης). Εμεινε μόνο το Εσωτερικών, αλλά ουδέν κακό αμπιγιέζ καλού που λέει και η περιστοιχισμένη από αλίτες λαίδη. Κι έτοι συστάθηκε το ΔιοΜΗΔι (Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης), καθ' όσον ένα μύδι κι άλλο μύδι κάνανε το ΔιοΜΗΔι, αφού η αρχή των μειδιαμάτων έγινε με τον Αρχιμύδη. Με προϊστάμενο στο υπουργείο ΔιοΜΗΔι τον Δημήτρη Ρέππα που έκανε αμοιβαία μετάδεση με τον Γιάννη Ραγκούση. Καλό είναι να γίνονται τέτοια, γιατί ομολογούμε ότι τον Αρκάδα τον είχαμε ξεχάσει, χαρένο στην παραγωγική απράξια του. Τον δε Ραγκούση καδόλου, που άλλωστε η μετακίνηση του σ' ένα τέτοιο υπουργείο (οι υπουρισμένοι αναγγώστες καταλαβαίνουν τι εννοώ) δείχνει ότι η νέα κυβέρνηση διαπνέεται από το δόγμα «ό,τι προλάβουμε» και καταδεικνύει ότι «οι μέρες της αφδονίας της είναι μετρημένες»...

Με εμφανή συγκίνηση υποδεχόμαστε και τον πρώτο άνευ αντικειμένου υπουργό! Ο λόγος για τον Γιώργο Κουτρουμάνη στο υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, υποβοηθούμενο στο βαρύ έργο του από τον Γιάννη Κουτσούκο. Θυμίζει το γνωστό ανέκδοτο: – Τι δουλειά κάνεις; – Βοηθάω τον πατέρα μου. – Και τι δουλειά κάνει εκείνος; – Είναι συνταξιούχος...

Θα επανέλθουμε, γιατί η διασκέδαση ελλείπει στη σκληρή εποχή μας... «Το εργατικό κίνημα του 1900 ή και του 1936 δε συντίφητη από τη φασιστική καταστολή ούτε εξαγοράστηκε με τρανζίστορς και ψυγεία: κατέστρεψε τον ίδιο του τον εαυτό σα δύναμη αλλαγής, γιατί επιδιώκει τη διατήρηση της προλεταριακής συνδήμηκης αντί να στοχεύσει στην υπέρθιση της. Στην καλύτερη περίπτωση εξασφάλισε μια καλύτερη ζωή για τον κόσμο του μόχδου. Στη χειρότερη, τον οδήγησε σε παγκόσμιους πολέμους. Ολα αυτά ανήκουν πια στο παρελθόν και η επιτυχία των που αναφέρονται στην εργατική κουλτούρα είναι ένα σίγουρο σημάδι ότι περνάει από την πραγματικότητα στις αναμνήσεις και στα μουσεία. Οι σταλινικοί έχουν γίνει σοσιαλδημοκράτες και οι σοσιαλδημοκράτες κεντροαριστεροί. Όλοι πηγαίνουν προς τα δεξιά και σε λίγο οι τροτσικές διαυποκαλούνται ριζοσπάστες δημοκράτες. Ο όλοτε επαναστατικός χώρος έχει θυδιστεί στην αδυναμία και τη νοσταλγία. Οσο για εμάς, δεν θα αισθανθούμε άσχημα ούτε στιγμή για την εποχή που αποκαλούσαν τον Μπρέζνιεφ κομμουνιστή και που χιλιάδες νέοι κατέβαιναν στους δρόμους τραγουδώντας τη Διεδήνη, ενώ στην ουσία υποστήριζαν ομάδες που προσπαθούσαν να γίνουν η άκρα αριστερά της αριστεράς» (Jules Dauvet).

Κοκκινοσκούφισα

9 μήνες φυλάκιση στον διαδηλωτή που συνελήφθη έξω από την πρεσβεία των Σιωνιστών

Όταν οι δικαστές βρίσκονται αντιμέτωποι με πολιτικές υποθέσεις ξέρουν να ποιάρουν αποφάσεις με πολιτικά κριτήρια, γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια το πνεύμα και το γράμμα του Δικαίου, βάσει του οποίου (υποτίθεται ότι) δικάζουν. Αυτή η χιλιοεπιβεβαιωμένη αλήθεια επιβεβαιώθηκε για μια φορά ακόμη την περασμένη Δευτέρα, στη δίκη του Γεράσιμου Γεωργάτου, του διαδηλωτή που συνελήφθη έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ στην Αθήνα πριν από 13 μήνες.

Τα γεγονότα είναι γνωστά. 31 Μάρτιου 2010: τα χαράματα, ο σιωνιστικός στρατός επιτίθεται, σε διεθνή ύδατα, ενάντια στο Στόλο της Ελευθερίας, που έπλεε προς τη Γάζα. Δολοφονεί 9 τούρκους αγωνιστές στο πλοίο Mavi Marmara, τραυματίζει πολλοπλάσιους, συλλαμβάνει όλους τους υπόλοιπους και αρπάζει τα πλοία. Η οργή ξεχειλίζει σε όλο τον κόσμο. Οργανώνονται διαδηλώσεις έξω από τις σιωνιστικές πρεσβείες. Η πιο μοχητική γίνεται στην Τουρκία, όπου οι διαδηλωτές προκαλούνται καταστροφές στο κτίριο που οι σιωνιστές είχαν φροντίσει να εγκαταλείψουν.

Στην Αθήνα, πάρα πολύς κόσμος

συρρέει το απόγευμα της ίδιας μέρας έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ. Είναι η μεγαλύτερη αντι-σιωνιστική διαδήλωση των τελευταίων ετών. Μεγαλύτερη ακόμη και από τις διαδηλώσεις του καλοκαιριού του 2006, όταν το Ισραήλ επιτίθετο στο Λίβανο. Ενώ ο κόσμος ακόμη προσέρχεται, η Αστυνομία, εκτελώντας προφράνως εντολές άνωθεν, επιτίθεται χτυπώντας λυσασμένα και πνίγοντας τον τόπο στα χημικά. Οι μπάτσοι δεν αμύνονται, αλλά επιτίθενται, με σκοπό να διαλύσουν τη συγκέντρωση, να μην την αφήσουν να εξελιχθεί. Ο κόσμος δεν είναι προετοιμασμένος για αντίσταση και υποχωρεί άτοκτα προς τρεις κατευθύνσεις. Στην Κατεχόμενη μια σχετικά μικρή ομάδα διαδηλωτών, που προσπαθούν να συνελθουν από τα χημικά, δέχεται και επίθεση από πίσω από το «Δελτάδες». Εκεί χτυπιέται άγρια ο Γ. Γεωργάτος. Με τραύματα στο κεφάλι ο συλλαμβάνεται και μετατρέπεται σε κατηγορούμενο με το μισό Ποινικό Κώδικα στην πλάτη του.

Τη Δευτέρα, μετά από τρεις αναβολές, γίνεται η δίκη του. Οι καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων (οι οποίοι σε μια κοινή δίκη θα θεωρούνταν αξιόπιστοι μάρτυρες και λόγω του κοινωνικού της μηνύματος. Μήνυμα τρομοκρατικό για όσους εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στον παλαιστινιακό λαό και αλληλεγγύης προς την κυβέρνηση που έχει αναβαθμίσει σε στρατηγική συμμαχία τις σχέσεις της με το σιωνιστικό καθεστώς.

■ Για τέταρτη φορά Απέρριψαν το αίτημα για άδεια του Χρ. Ξηρού

Για τέταρτη φορά το αρμόδιο συμβούλιο των Φυλακών Κορυδαλλού απέρριψε την αίτηση του Χριστόδουλου Ξηρού για χορήγηση άδειας, την οποία δικαιούται από πέρυσι τον Ιούλιο, όταν συμπλήρωσε τα προβλεπόμενα από τον Σωφρονιστικό Κώδικα οχτώ χρόνια φυλάκισης.

Οπως μας είπε ο ίδιος, σε τηλεφωνική μας επικοινωνία, το συμβούλιο του ανακοίνωσε προφορικά την απόφασή του (περιμένει το γραπτό κείμενο), χωρίς να επικαλεστεί την αιτιολογία των προηγούμενων απορρίψεων, ότι δηλαδή είναι ύποπτος φυγής και ύποπτος τελεσης νέων αδικημάτων, αλλά επιστρατεύοντας μια πρωτοφανή δικαιολογία: ότι έχει σε βάρος του πειθαρχικό, το οποίο αναστέλλει το δικαίωμα λήψης άδειας. Ομως, στο πειθαρχικό που πέρασε το Φλεβάρη δεν του επιβλήθηκε καμιά ποινή. Επομένως, δεν υφίσταται.

Είναι προφανές πως η απόφαση έχει καθαρά πολιτικά κίνητρα. Οπως ο ίδιος ο Χρ. Ξηρός είπε στα μέ

■ ΑΡΙΑΝ ΜΝΟΥΣΚΙΝ – ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ: Οι ναυαγοί της τρελής ελπίδας

Λαϊκό, πολιτικό θέατρο

Θα ήταν έκπληξη αν η Αριάν Μνουσκίν με το θίασο-κολεκτίβα του «Θεάτρου του Ηλιού» δεν συμμετείχε σε μια από τις εκδηλώσεις του Συντάγματος, με ένα δικό τους δρώμενο, που το έχουν παρουσιάσει και στο Παρίσι, στη διάφρεια των περσινών μεγάλων κινητοποιήσεων ενάντια στην «κοινωνική μεταρρύθμιση» του Σαρκοζί. Δεν το έκαναν για διαφημιστικούς λόγους. Πορεύτηκαν από την Ομόνοια στο Σύνταγμα μία μέρα πριν το τέλος των παραστάσεών τους στην Ελλάδα, οι οποίες άλλωστε ήταν από νωρίς sold out. Το έκαναν γιατί η πολιτική παρέμβαση αποτελεί το βασικό συστατικό αυτής της «παράξενης» κολεκτίβας. Δεκαετίες τώρα, η Μνουσκίν και το «Θέατρο του Ηλιού» παρεμβαίνουν πολιτικά, με τις παραστάσεις τους και έξω απ' αυτές, επομένως η παρέμβασή τους στο Σύνταγμα, την οποία προφανώς είχαν προετοιμάσει ερχόμενοι στην Ελλάδα (γι' αυτό και είχαν μαζί τους όλα τα «σύνεργα») ήταν μια φυσιολογική πράξη γι' αυτούς. Καλλιτεχνικά και πολιτικά ή, αν θέλετε, αισθητικά (με την επιστημονική σημασία του όρου).

Ήταν, δε, αυτή η παρέμβαση πιστή στο πολιτικό-ιδεολογικό πνεύμα, το οποίο η Μνουσκίν έχει εμφυσήσει στην κολεκτίβα και το οποίο διαπινέει όλες τις δουλειές της. Ένα πνεύμα κοντά στον μικροαστικό σοσιαλισμό του Ζορές, με τις πασιφιστικές του αυταπάτες και τον οικονομικό και πολιτικό ρεφορμισμό του. Η Μνουσκίν βρέθηκε στις κινητοποιήσεις των γαλλικών συνδικάτων, βρέθηκε στο Σύνταγμα των πον violent αυταπατών, δύσκολα όμως θα βρισκόταν στις φωτιές που πυρπολούσαν τα παρισινά banlieues πριν μερικά χρόνια ή στα οδοφράγματα του ελληνικού Δεκέμβρη του 2008.

Η τεράστια λευκονυμένη μαριονέτα, που απεικονίζει τη Δικαιούνη με πρόσωπο-νεκροκεφαλή, ματωμένη από τα χτυπήματα των κοράκων, συμβολίζει με τον καλύτερο τρόπο αυτό το ιδεολογικό-πολιτικό πνεύμα. Είναι ένας θρήνος για την ανυπαρξία κοινωνικής δικαιούνης. Ενα απταισιδόξο, καταρχάς, μήνυμα και ταυτόχρονα ένα ουτοπιστικό κάλεσμα για αναζήτηση της δικαιούνης, χωρίς τα «πώς» που πρέπει να συνοδεύουν κάθε κοινωνικό πρόταγμα. Στο ίδιο πνεύμα ήταν και τα πανό που κρατούσαν τα μέλη της κολεκτί-

βας, που φώναζαν με τις στεντόρεις φωνές τους «θέλουμε δικαιούνη», συνοδευόμενα από τους ήχους πάμπολων κρουστών: Οταν η τάξη είναι αδικία η αταξία είναι ήδη η απαρχή της δικαιούνης, Ρομέν Ρολάν – Η ελπίδα δεν θα μπει στο ανάκτορο του φρόβου, Αισχύλος – Οι κηφήνες δεν ρουφάνε το αίμα των αετών. Λεγλατούν τις κυψέλες των μελισσών, Σέξπιρ – Η εξουσία ας προσπαθεί να είναι δίκαιη. Εμείς θα προσπαθήσουμε να είμαστε ευτυχισμένοι, Μπέντζαμιν Κόνσταντ – Θλιβερό δημόσιο θέαμα. Ο καθένας σκέφτεται μόνο τον εαυτό του, τα αξιώματα, τις θέσεις, το χρήμα. Οι άνθρωποι παίρνουν τα πάντα, θέλουν τα πάντα, λεγλατούν τα πάντα. Δεν ζουν πια παρά μόνο από φιλοδοξία και πλεονεξία, Βικτόρ Ουγκό.

Το δρώμενο του Συντάγματος ήταν «ασορτί» με την τελευταία παράσταση του «Θεάτρου του Ηλιού», τους «Ναυαγούς της τρελής ελπίδας», την οποία είχαμε την τύχη να παρακολουθήσουμε και στην Αθήνα. Γιατί, παρά τις όποιες ιδεολογικές και πολιτικές ενστάσεις, είναι τύχη να παρακολουθείς παραστάσεις αυτής της κολεκτίβας, σκηνοθετημένες από τη μαρική μπαγκέτα της Μνουσκίν. Μιλάμε για γνήσιο λαϊκό θέατρο, υψηλότατων καλλιτεχνικών προδιαγραφών, στη «γραμμή» που θεωρητικά αποκρυπτάτων ο Μπέρτολτ Μπρεχτ. Ο χώρος δεν επιτρέπει να επεκταθούμε στην αισθητική αυτή πρόταση, όποιος/α ενδιαφέρεται,

όμως, μπορεί ν' ανατρέξει στο «Μικρό όργανο για το θέατρο» του μεγαλοφυους Γερμανού, αναζητώντας το σε κάποιο παλαιοπτωλείο ή ενδεχομένως και στο Διαδίκτυο. Τριάντα δύο θησποιοί κινούνται αδιάκοπα με δαιμονιάδη ρυθμό πάνω σε μια τεράστια σκηνή, με εκπληκτική ακρίβεια, χωρίς ούτε για μια στιγμή να προσπαθούν να μας «εξαπατήσουν». Χωρίς να επιδιώκουν την αριστοτελική «ταύτιση». Όλα γίνονται φανερά: από την αλλοιγή των σκηνικών μέχρι την κίνηση των προβολέων. Οι θησποιοί είναι ταυτόχρονα και τεχνικοί σκηνής, ενώ ο στενός συνεργάτης της Μνουσκίν, ο πρωτόπορος μουσικός και κατασκευαστής οργάνων Ζαν-Ζακ Λεμέτρ (παρά την ήλικιά τους, και αυτός και η Μνουσκίν ήταν παρόντες και στο δρώμενο του Συντάγματος), μια βιβλική φιγούρα με τα μακριά κατάλευκα γένεια του, παίζει «ζωντανά» μεγάλο μέρος της μουσικής, χρησιμοποιώντας πρωτότυπα όργανα και αντικείμενα που μπορούν να παράξουν ήχο. Σε κοινή θέα είναι και τα καμαρίνια, πριν και μετά την παράσταση, ενώ οι θησποιοί κάνουν και τους ταξιδεύετες φορώντας τα ρούχα της παράστασης. Η ίδια η Μνουσκίν, απλή, ανεπιτήδευτη, απηλήτη, σαν μια γιογιά που της ήρθαν ξαφνικά καλεσμένη, είναι στη διάθεση όποιου/ας θελήσει να συζητήσει μαζί της, όπως και οι θησποιοί.

Το θέαμα είναι καταγιστικό. Ενα οργιαστικό λαϊκό πανηγύρι, τετράωρης διάρκειας, που με απίστευτο χιούμορ

μιλάει για πράγματα πολύ σοβαρά. Ο μύθος, δανεισμένος από το μυθιστόρημα του Ιούλιου Βερν «Οι ναυαγοί του Ιωνάθαν», ελάχιστη σημασία έχει. Ο μύθος είναι απλά η αφορμή για να δομηθούν πάνω του άπειρα πολιτικά σχόλια, που αφορούν την περίοδο πριν την έκρηξη του πρώτου παγκόσμιου πολέμου, που είναι ταυτόχρονα και περίοδος έκρηξης της τεχνολογίας.

Η Μνουσκίν αποτεί φέρο τιμής στον πασιφιστή Ζορές, που αντιτάχθηκε στον πρώτο παγκόσμιο μπεριολιστικό πόλεμο και δολοφονήθηκε από έναν εθνικιστή μέσα σ' ένα καφενείο της Μονμάρτρης, τις μέρες που έσποιαγε αυτός ο καταστροφικός πόλεμος. Ομως, η Μνουσκίν, παρά τις προσωπικές της αντιλήψεις, συμπεριφέρεται με εντυπότητα έναντι της Ιστορίας. Δεν εξιμενί, δεν εξιδανικεύει τον Ζορές. Αναδεικνύει αβίαστα και χωρίς μισθόλογα την ουτοπικότητα του ζορεσικού πασιφισμού και την προδοσία των δευτεροδιεθνιστών που τάχθηκαν στο πλευρό της ιμπεριαλιστικής τους πατρίδας, σπρώχνοντας το ευρωπαϊκό προλεταριάτο στην αλληλοσφαγή για το ζαναμορίασμα του κόσμου που επιχειρούσαν τα ιμπεριαλιστικά κράτη. Αφήνει «χώρο» και για τη μπολεσεβίκικη, επαναστατική κατεύθυνση, την οποία προφανώς δεν υιοθετεί. Δεν τη συκοφαντεί, όμως, και επιτρέπει στο θεατή να στοχαστεί πάνω σ' όλες τις απόψεις.

Η Μνουσκίν κινείται στη γραμμή του Μπρεχτ, χωρίς να διακρίνεται από τον κοινωνικό ριζοσπασισμό και τον καθάριο αντικαπιταλισμό του. Καλλιτεχνικά είναι μια από τις ελάχιστες οάσεις στο σύγχρονο ευρωπαϊκό θέατρο, όμως –ακριβώς λόγω του στενού πολιτικού της ορίζοντα– η θεατρική της πρόταση είναι αφομοιώσιμη από το σύστημα. Δεν είναι μόνο η αναμφισβήτητη καλλιτεχνική του αξία που δίνει στο «Θέατρο του Ηλιού» εξέχουσα θέση σε όλα τα διεθνή φεστιβάλ. Είναι και ο ρεφορμισμός ως στοιχείο της αισθητικής του πρότασης, που επιτρέπει σ' αυτή την κολεκτίβα να «υπάρχει». Ειδικά στον τομέα της τέχνης οι αισθούνται δείξει ότι διαθέτουν την εξυπάρχαντα πριμοδοτούν και το ελαφρώς ενοχλητικό εναλλακτικό, αφήνοντάς του λίγο χώρο δίπλα στο mainstream σκουπιδαριό. Είναι το άλλοθι τους.

ΔΗΜ. NAT.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Εξακολουθώ να σας γράφω εν τω μέσω μιας λαομίστης, ξενοκίνητης δικτατορίας του κουφαλαίου και του πωλητικού μασκαριάτου που επιβούλευεται τα πάντα (και τα κοάλα), ορατά τε και αόρατα. Καθισμένος ο άμοιρος κινεζοποιημένος έξω από ένα κλειστό –λόγω λουκέτου– μαγαζί ασημικών, σκέφτομαι ότι τα χημικά, δακρυγόνα, μυπαραλυτικά, ζιζανιοκτόνα και ψεκαστικά είναι από τα λίγα προϊόντα που μοσχοπολιούνται αυτή την περίοδο... Ως αφύσικη συνέπεια ενός κηρυγμένου πλέον πολέμου που οι τυφλοί δε βλέπουμε, αγνοώντας ακόμα και σε επίπεδο προϊδεασμού ότι «η αστική τάξη κατάφευγε στον φασισμό όταν νοιώθει να απειλείται», όπως προείπαν τόσοι και τόσοι πριν από μας για μας (με ερωτηματικό στο «για μας»). Άλλωστε το προ-μύθευσε και η προμηθεύτρια εικόνων και ιδεών λαϊκή μούσα, ρωτώντας τον εαυτό της και απαντώντας για λογαριασμό του (μας), όπως κάνουν σήμερα σύμπταντες οι παραζαλισμένοι στρατοκόποι, τόσο μέσω hands free όσο και άνευ αυτού:

- Αχός βαρύς ακούγεται, πολύ ψέκασμα πέφτει μήνα σε γάμο ρίχνονται, μήνα σε ζαρζαβάτια;
- Ουδέ σε γάμο ρίχνονται μηδε σε ζαρζαβάτια.

Η μαριδα κάνει πόλεμο με αστακούς κοπάδια. Η τρόικα την πλάκασε στο Δημουλά τον πύργο πήραν φωτιά τα σώβρακα, μπουρλότο τα βρακιά της εμπρός της οι τρούκανοι και πίσω golden boys.

Και βέβαια, όπως εξακολουθεί να αφηγείται έμμετρα μούσα, τα έπη έχουν και έπη-πτώσεις:

Μες στη φυλακή είν' ωραία άμα βρεις καλή παρέα...

Κόντρα σε όλα τα προγνωστικά, το φετινό καλοκαίρι θα έχει ιδιαιτέρως ενδιαφέρουσες εξελίξεις στην αθλητική επικαιρότητα. Η ελληνική βερσιόν για τους στημένους αγώνες και το παράνομο στοίχημα, δείχνει να οδηγείται στις δικαστικές αίθουσες και είναι σήμουρο ότι θα μας απασχολήσει το επόμενο χρονικό διάστημα. Μέχρι τη στιγμή που κλείνει η στήλη, έχει ανακοινωθεί η σύλληψη δέκα ατόμων που εμπλέκονται στην υπόθεση, έχουν προσαχθεί στη ΓΑΔΑ όλα δεκαπέντε άτομα και από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι ο συνολικός αριθμός των εμπλεκόμενών στο κύκλωμα ενδέχεται να ξεπεράσει τα ογδόντα. Στους συλληφθέντες, που κατηγορούνται για τρία καικουργήματα (σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, ξέπλυμα μαύρου χρήματος και διενέργεια στοιχηματικής απάτης) και κινδυνεύουν με ισόβια, είνοι εκτός των άλλων ανιδιοτελών εργατών του ελληνικού ποδοσφαίρου και ο εκπρόσωπος της Super League στο ΔΣ της ΕΠΟ, Αχιλέας Μπέος.

Η ανακόνωση των συλλήψεων αντιμετωπίστηκε από το σύνολο του Τύπου και από την πλειοψηφία των φιλάθλων με θετικό τρόπο. Η παρουσίαση του θέματος από τα κανάλια θυμίζει χολιγουντιανή ταινία, με την εμπλοκή δεκάδων μπάτσων, μυστικών υπηρεσιών, παρακολουθήσεων και διακρατικών συνεργασιών. Οι εφημερίδες τονίζουν την πολύ καλή δουλειά που έκανε η εισαγγελέας Πρωτοδικών, Πόπτη Παπαδάκη, που «έδεσε» την υπόθεση, και το ΣΔΟΕ, που κατάφερε να βρει αδιάσειστα στοιχεία για την ενοχή των κατηγορούμενων. Ο στόχος είναι προφανής και σε αυτή τη φάση δείχνει να έχει επιτευχθεί. Η πλειοψηφία των φιλάθλων πιστεύει ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση «το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκκαλο» και στα αθλητικά στέκια άπταντες θεωρούν δεδομένο ότι ο Μπέος και η παρέα του θα πάνε φυλακή.

Αν και είναι νωρίς ακόμη να μιλήσουμε για τη δικαστική εξέλιξη της υπόθεσης, θα πρέπει να κάνουμε ορισμένα γενικά σχόλια, γιατί αν παρασυρθούμε από τη γενική ευφορία και την αντιπάθεια που έχουμε σε κάποια από

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τα εμπλεκόμενα άτομα, κινδυνεύουμε να χάσουμε την ουσία της υπόθεσης.

Καταρχήν, θα πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι ακόμη και αν ολοκληρωθεί η προσπάθεια και μπουν κάποιοι στη φυλακή, το ελληνικό ποδόσφαιρο θα συνεχίσει να παραμένει «βρόμικο», για τον απλούστατο λόγο ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός είναι μια καπιταλιστική μπίζνα με στόχο το κέρδος και κατά συνέπεια ήταν, είναι και θα είναι «βρόμικος», όπως και κάθε καπιταλιστική δραστηριότητα. Εάχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο, ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός λειτουργεί επί της ουσίας σαν ένα μεγάλο «πλυντήριο», στο οποίο ξεπλένεται χρήμα, με «νόμιμους» ή με παράνομους τρόπους. Ακόμη και αν δεχτούμε ότι θα έχαρθρωθεί η παρέα του Μπέου και το παρόνο μονάχα τους, θα συνεχίσει να υπάρχει το «νόμιμο» ξέπλυμα, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι λόγω της οικονομικής κρίσης και της ελλειψης ρευστότητας, τα φράγκα που θα «ξεπλυθούν» μέσα από τις ομάδες θα μειώνονται συνεχώς. Άρα το πρότο που πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι η εξάρθρωση σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να θεωρείται κάθαρση.

Ενα δεύτερο σημείο που πρέπει να σχολιάσουμε είναι αν η περιόδος που επιλέχθηκε για να έχαρθρωθεί το κύκλωμα των στημένων αγώνων έχει σχέση με τις γενικότερες οικονομικές εξελίξεις και τις επιδιώξεις της άρχουσας τάξης. Ως γνωστόν, το αθλητικό θέαμα έχει χρησιμοποιηθεί πολλές φορές για να παγιδευτεί ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας και να οδηγηθεί σε εκτόνωση της οργής που νιώθει από την καθημερινή καταπίεση, στις εξέδρες των γηπέδων και στα κεφάλια των οπαδών της αντίπαλης ομάδας (που έχουν τα ίδια προβλήματα και βιώνουν την ίδια καταπίεση) και όχι στους δρόμους και τον αγώνα για απαλλαγή από το σύστημα που διαλύει τη ζωή και τα όνειρά του. Η πλήρης απαξίωση του ελληνικού ποδοσφαίρου, σε συνδυασμό με την απόλυτη κυριαρχία του Ολυμπιακού και του Μαρινάκη στο ελληνικό ποδόσφαιρο, δείχνει ότι μπορεί μια σημαντική μερίδα οπαδών να

σταματήσει να ασχολείται με τα δρώμενα στο ποδόσφαιρο και να σταματήσει να πηγαίνει στο γήπεδο, γεγονός που θέτει σε αμφισβήτηση την «χειραρχία» της και την μετατροπή σε ιδιωτικό στρατό των καπιταλιστών των μεγάλων ΠΑΕ. Επρεπε, συνεπώς, να γίνει μια κίνηση εντυπωσιασμού από την πλευρά του κράτους για να αναστρέψει την κατάσταση και να προσπαθήσει να πείσει για την αξιοποιησία και την «καθαρότητα» του ποδοσφαίρου, ώστε οι νεολαίδιοι να συνεχίζουν να ασχολούνται μ' αυτό.

Αποφασίστηκε να χρησιμοποιηθούν τα στοιχεία που εδώ και πολύ καιρό έχουν σταλεί από την ΟΥΕΦΑ για τα στημένα παιχνίδια, για να δοθεί προς το πόπολο η εντύπωση ότι το κράτος είναι παρόν και μπορεί να δώσει λύσεις και να αποβάλει τα «αποστήματα» από το σώμα του ελληνικού ποδοσφαίρου. Ήδη έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια να συνδεθεί η εξάρθρωση της παρέας του Μπέου με την γενικότερη προσπάθεια του Πλάθιου και της ΕΠΟ για εξυγίανση του αθλήματος, όμως προς το παρόν κρατούνται χαμηλοί τόνοι. Πολύ δύσκολα μπορούν να δοθούν εξηγήσεις στο ερώτημα πώς είναι δυνατόν η ΕΠΟ και η Super League να στοχεύουν στην εξυγίανση του ελληνικού ποδοσφαίρου, όταν σημαντικός αριθμός προέδρων των ΠΑΕ που συμμετέχουν στη Λίγκα φαίνεται να εμπλέκονται στο κύκλωμα και όταν ο Αχιλέας Μπέος είναι μέλος στο ΔΣ της ΕΠΟ και καθορίζει σε σημαντικό βαθμό την πολιτική της.

Το τρίτο σημείο που πρέπει να έχουμε υπόψη μας είναι ότι η εξάρθρωση του κυκλώματος των στημένων αγώνων μπορεί να συνδέεται και με την επικείμενη ιδιωτικοποίηση του ΟΠΑΠ. Ο «επενδυτής» που θα αγοράσει τη συγκεκριμένη επιχείρηση και που εκτός απροόπτου θα είναι κάποια εταιρία στοιχηματισμού από το εξωτερικό είναι λογικό να θέλει το πεδίο να είναι καθαρό και να μην έχει να αντιμετωπίσει ένα οργανωμένο κύκλωμα που θα στήνει παιχνίδια και θα κερδοσκοπεί σε βάρος του. Οταν είναι σε όλους γνωστό ότι για περισσότερα από 40

KONTRA

■ TZON ΓΟΥΕΛΣ

The company men

Οι ευαίσθητες κεραίες της κινηματογραφικής αγοράς ανήνευρουν συνεχώς και πυρετωδώς ότι μπορεί να αποφέρει κέρδος στα μεγάλα στούντιο (διάβαζε Χόλιγουντ). Πότε η εκάστοτε μόδα των διάφορων μουσικών ρευμάτων, πότε οι διάφοροι πόλεμοι (Βιετνάμ κ.λπ.), πότε η διεθνής «τρομοκρατία» και τώρα η οικονομική κρίση, είναι μια χαρά αφορμές για χρήμα και ταυτόχρονα επιτυχημένες ασκήσεις ιδεολογικής ενσωμάτωσης σε ότι έχει αποκληθεί ως τώρα «αμερικανικό όνειρο».

Τι γίνεται, λοιπόν, στην ταινία αυτή, όταν τρία μεγαλοστελέχη μιας πολυεθνικής εταιρίας απολύνται λόγω της οικονομικής κρίσης; Αλίμονο! Συμβαίνουν τραγικά πράγματα: Ο ένας αναγκάζεται να πουλήσει την Πόρσε του, να σταματήσει το γκόλφ και να πιάσει δουλειά σαν ξυλουργός στην εταιρεία του κουνιάδου του! Ευτυχώς έχει μια υπεροχή γυναίκα που τον στηρίζει! Ο δεύτερος, αφού πετά-

ξει ένα βράδυ κάμποσες πέτρες στα γραφεία της εταιρίας που τον απέλυσε, το ρίχνει στα ποτά και μετά αυτοκτονεί, γιατί δεν έχει να στείλει και το δεύτερο παιδί του στο κολέγιο. Ο τρίτος και πλουσιότερος ξεκινά ένα καινούριο πρότζεκτ ναυπήγησης πλοίων και προσλαμβάνει όλους τους πρώην απολυμένους διότι 1) είναι καλόκαρδος 2) δεν είναι παράσιτο της κοινωνίας 3) πιστεύει στην παραγωγική δομή της χώρας.

Συμπέρασμα πρώτο, λοιπόν: το αμερικανικό όνειρο πτέρε δεν πεθαίνει!

Δεύτερο συμπέρασμα: Για όλα φταίνε οι άκαρδοι μεγαλομέτοχοι που τρώνε με χρυσά κουτάλια και ουξόνουν τα κέρδη τους σε περίοδο κρίσης απολύντας κόσμο, ακόμα και τους καημένους τους γιάπτηδες που έχουν δώσει όλη τους τη ζωή για το καλό της εταιρίας!

Τρίτο συμπέρασμα: Ενας μόνο δεν φταίει, ο καπιταλισμός. Από κανένας το μυαλό σ' αυτή την ηλίθια ταινία δεν περνάει ότι, βρε αδελφέ, κάτι μπορεί να μην πηγαίνει καλά σ' αυτό το κωλοσύστημα!

Τέταρτο συμπέρασμα: Γιατί να πολυσκοτιζόμαστε; Όλα θα φτιάξουν κάποια στηγμή. Μπόρα είναι, θα περάσει. Ποιος σας είπε ότι για όλ' αυτά φταίει η λειτουργία του κεφαλαιοκρατικού τρόπου παραγωγής; Ποιος σας είπε ότι οι απολύτες είναι όρος επιβίωσης του καπιταλισμού; Μωρέ για όλα φταίει αυτή η πουτάνα η προσωπάρχης Σάλι Γουλκούκ και το αφεντικό της ο μεγαλομέτοχος Νέλσον!!!

■ ΓΚΙΓΙΕΜ ΜΟΡΑΛΕΣ

Τα μάτια της Τζούλια

Το κακό με τους σκηνοθέτες είναι ότι αν γυρίσουν έστω μια καλή ταινία, σε αναγκάζουν να τους παρακαλουθείς μια ολόκληρη ζωή. Ο Γκιγέρμο Ντελ Τόρο είναι έ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Μεσοπρόθεσμα το έντερόν μας ήμισυ

«Χοντρικά για να περάσω έπρεπε να αποκηρύξω το μνημόνιο. Δεν το έκανα» (Τ. Τέλλογλου, Καθημερινή, 19.6.11)

«Για να καταλάβεις τους νεκρούς πρέπει να τους φας. Κατόπιν φτύνεις ό,τι ζωντανό έχει μείνει» (Χ. Μύλλερ στον S. Lotringer)

Ασε το καζάκι και πιάσε το γκαζάκι

Άλλο Raveillusion («πλαστεία») και άλλο Revolution

«Άν ο ηθοποιός δεν θέλει να είναι παπαγάλος ή μαϊμού, πρέπει να κάνει κτήμα του τη γνώση της εποχής του πάνω στην κοινωνική ζωή, παίρνοντας μέρος στους ταξικούς αγώνες. Μπορεί αυτό να φανεί σε μερικούς σαν κατάπτωση, μιας και τοποθετούν την τέχνη, αφού προηγουμένως έχει τακτοποιηθεί η πληρωμή, στις πιο ψηλές σφαίρες. Οι περισσότερες, όμως, αποφασιστικές μάχες του ανθρώπινου γένους δίνονται πάνω στη γη, όχι στους αιθέρες και «έξω» απ' τη ζωή, όχι μες στους εγκεφάλους. Κανείς δεν μπορεί να υψωθεί πάνω από τις αντιμαχόμενες τάξεις, γιατί κανείς δεν μπορεί να υψωθεί πάνω απ' τον άνθρωπο. Η κοινωνία δεν έχει κανένα κοινό μεγάφωνο, όσο είναι χωρισμένη σε τάξεις. Ετοι, όσοι λένε πως δεν ανακατεύονται στην πολιτική, σημαίνει πως ανήκουν στην άρχουσα τάξη» (Μπ. Μπρεχτ)

◆ «Ευχαριστούμε ελληνική αστυνομία», εδήλωσαν όμα τη αφίξεις τους στο Σύνταγμα οι 30 Σπαρτιάτες που θυμείται ότι στην πορεία τους εφήρμοσαν τη μέθοδο του Σ. Λούγ..

◆ «Οχι μόνο τους Παλαιστίνιους αλλά και τα συμφέροντα του Ισραήλ θήγει η συνεχίζομενη κατοχή της Δ. Οχθης.. Η συντριπτική πλειοψηφία και των δύο λαών γνωρίζει ότι τελικά πρέπει να παρασχωρήσουν μέρος από την πανάρχαια πατριδα τους». Να τον «χαίρονται» (και στην Ελλάδα) τον Άμος Οζ (ynet.news, 21-6-11).

◆ Να και το φλερτ του Περισσού με τη «διαγραφή του χρέους» (εκλογές που έρχονται).

◆ Δημοψήφισμα ο ΓΑΠ, δημοψήφισμα και ο χασάπης στο Μαρόκο.

◆ Ενδιαφέρον έχει το πως παρουσιάζει το περιστατικό με τους «Δεν πληρώνω» στις Αριδαίνες η... υπεύθυνη Καθημερινή (22-6-11). Τίτλος υπέρ της εταιρίας διοδίων, το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου αβαντάρει την εν λόγω εταιρία και στο τέλος... έτσι λένε οι δυο πλευρές. (Το σχετικό βίντεο την διαψεύδει πάντως).

◆ Ριζοσπάστης (17-6-11): «Τώρα συμπόρευση με το ΚΚΕ στις

Περί εκλογών και μεσομακροπρόθεσμης φτωχότητας, βίας, επιτηδύνων, αγωνίστησης, πλαστείας και δράμαυ

εκλογές και στους αγώνες» – προηγούνται οι εκλογές. (19-6-11): «Στους αγώνες και στις εκλογές». Διόρθωση. Αλλά ο εκλογικός πυρετός δεν κρύβεται.

◆ AN ληφθεί υπόψη η Kappa Research, οι indignados griegos του Συντάγματος απέλας κάνουν περιτζάδα (1-2 φορές την εβδομάδα, το μεγαλύτερο δηλαδή ποσοτό, 34,2%).

◆ Η κυβέρνηση και οι καπιταλιστές μάς υποβάλλουν σε καψόνια κι εσείς προτείνετε να βγύμε απλώς παραπονούμενοι στην αναφορά; Φιοσι!

◆ Τώρα στο Σύνταγμα ΚΑΙ «ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΡΟΝΟΥ» - «δίκτυο ανταλλαγής υπηρεσιών και γνώσεων» (time-exchange.gr) – Δώσε το χρόνο σου – Ζήσε αλληλέγγυα – Χω-

ρίς χρήματα» – Για να το συμπληρώσει η Καθημερινή (16-6-11): «Το τέλος του καταναλωτισμού χάρη στη συνεργατική κατανάλωση»...

◆ Πού το ειδεί το περίπου τέλος της ΕΕ ο Γ. Δελαστίκ (Εθνος, 22-6-11) παραφένει ένα άλυτο μυστήριο.

◆ «...ώστε να χαραχτεί και η στρατηγική της πλαστείας». Ακόμα ένα ανεκδοτάκι από το Εθνος (23-6-11).

◆ «Καθαρόαιμο» σκυλί της εξουσίας ο Τ. Θεοδωρόπουλος (Τα Νέα, 23-6-11).

◆ Η δημοσιογράφα λέγεται Καρολίνα Παπακώστα. Και είναι βαριά: δεν ανέχεται να της κόβει το ρεύμα (λέμε τώρα) μια απεργία (δε μας λέει και πιόσα παντε-

λονιάζει από τα «Νέα»;).

◆ Φυσικά και σαβουρώνει πάνω από 500 χιλιάδες λίρες ο πρωθυπουργός της Βρετανίας D. Cameron (πέρα από τις διαμαρτυρίες του βουλευτή των Εργατικών Jon Trickett, βλ. The Morning Star, 22-6-11).

◆ «...ώστε να χαραχτεί και η στρατηγική της πλαστείας». Ακόμα ένα ανεκδοτάκι από το Εθνος (23-6-11).

◆ «Το 25% των δημοτικών σχολείων μποϊκοτάρισαν το εθνικό τεστ για 11χρονους μαθητές/τριες το 2010» (Guardian, 23-6-11).

◆ Σαν κροκόδειλος τρώει το «κρακατζί» τους «τοξίς» στη Ρωσία.

◆ «Ημέρα μνήμης, θλίψης και περιουσιαλογής» η 22α Ιουνίου (1941), σύμφωνα με τη ρωσική Πράβντα (βίντεο στις 23-6-11).

Βασιλης

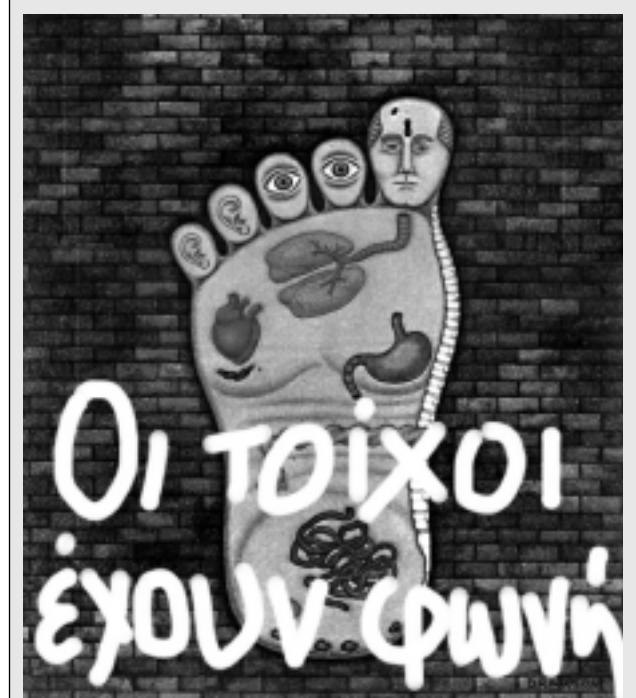

να είναι του ποδαριού, παρά το γεγονός ότι επανειλημένα έχει διαψεύσει κάθε προσδοκία. Στα «Μάτια της Τζούλια» εμφανίζεται ως παραγωγός. Ενα θρήλερ α'λα Χίτσοκ με ισπανικό χρώμα, δηλαδή μελοδραματικές πινελιές της συμφοράς. Γενικά, ολόκληρη η ταινία είναι μια συμφορά. Ο ανορθολογισμός και ο παραλογισμός στο αποκορύφωμά τους. Μια γυναίκα χάνει σταδιακά το φως της, όπως η αδερφή της που τυφλώθηκε και αυτοκτόνησε, όμως πίσω απ' όλ' αυτά κρύβεται ένας ψυχοπαθής δολοφόνος που μπήγε ενέσεις στα μάτια των γυναικών βλάπτοντας το οπτικό τους νεύρο και αυτά τα κάνει επειδή αισθάνεται αποξενωμένος και περιθωριοποιημένος.

Ναι, είναι τόσο γελοιό όσο ακούγεται!

Και μιας και μιλάμε για τρομακτικά ψυχολογικά θρίλερ, ας δούμε τουλάχιστον κάτι που προγματικά αξίζει: «Το μαρτυρικό της Ρόζμαρι» του Ρομάν Πολάνσκι. Κλασική ταινία που ξαναβγαίνει στις αίθουσες αυτή τη βδομάδα.

Ελένη Σταματίου

◆ Ημέρα λαϊκής διαβούλευσης και ενημέρωσης – Η άμεση δημοκρατία και το σύνταγμα – Υλοποιώντας την απόφαση της Λαϊκής Συνέλευσης της Πλατείας Συντάγματος (8-6-11) οργανώνουμε Ημέρα Λαϊκής Ενημέρωσης και Διαβούλευσης σχετικά με την Αμεση Δημοκρατία και το Σύνταγμα – Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 17 Ιουνίου στις 19:30 στην Πλατεία Συντάγματος – Συμμετέχουν – Ο Γιώργος Αναστασόπουλος, Δρ. Πολιτική & Κοινωνικής Ιστορίας – Ο Μανόλης Γλέζος, εγχείρημα Αμεσης Δημοκρατίας στην Απειράνθο Νάξου – Ο Κώστας Δουζάνας, καθηγητής πολιτικής Φιλοσοφίας και Θεωρίας Δικαίου – Ο Γιώργος Οικονόμου, Δρ Φιλοσοφίας/συγγραφέας – Ο Σταύρος Σταυρίδης, καθ. ΕΜΠ/εγχείρημα Ζαππατίστας – Ολος ο παρευρισκόμενος κόσμος με ερωτήσεις και αργότερα με απόψεις – Αμεση Δημοκρατία τώρα! – Ολοι έξω στις πλατείες (αφίσα)

Πόσο αμεσοδημοκρατικό είναι να στήνεις κάποιους ειδικούς, οι οποίοι θα παρουσιάσουν το θέμα έχοντας στη διάθεση τους από ένα τέταρτο για εισηγήσεις, χώρια τις δευτερολογίες και τις απαντήσεις, και η... αδαής μάζα από κάτω να έχει το δικαίωμα απλά να κάνει ερωτήσεις και... αργότερα με απόψεις που πρέπει να παρουσιάσει ο καθένας σε 1,5 λεπτό; Και μόνο η διαδικασία είναι αρκετή για ν' αποκαλύψει το προγματικό περιεχόμενο αυτής της κουρελαρίας που τη βαρφίζουν άμεση δημοκρατία. Είναι βέβαιο πως υπάρχουν εκαποντάδες άνθρωποι που μπορούν να μιλήσουν καλύτερα, με κριτική ή όχι άποψη, για τους Ζαππατίστας, από τον αρχιτέκτονα-καθηγητή του ΕΜΠ. Ομως, αυτοί ούτε καθηγητές του ΕΜΠ είναι ούτε ανήκουν σε συγκεκριμένο πολιτικό φορέα (Συριζικής αναφοράς), όπως ο συγκεκριμένος που επελέγη και σερβιρίστηκε ως ειδικός. Και ο Γλέζος; Το γεγονός ότι μια μέρα η πρόσκληση του απορρίφτηκε από τη συνέλευση (είναι γραμμένο στα πρακτικά) δεν εμπόδισε την πρόσκληση του, δεδομένου ότι κι αυτός είναι ΣΥΡΙΖΑ. Οσο για το καραγκούζικι της Απειράνθου, ας μη μιλήσουμε καλύτερα. Πιο ενδιαφέρον θα έχει να ζητηθεί από τον κ. Γλέζο, που εδώ και 60 χρόνια «πουλάει» μια ηρωική πράξη της κατοχής, να εισηγηθεί την εμπειρία του από τότε που εφάρμοζε την άμεση δημοκρατία... με την ιδιότητα του βουλευτή του κυβερνητικού ΠΑΣΟΚ. Με τον ίδιο τρόπο επιλέχτηκαν και οι υπόλοιποι εισηγητές, οι εκλεκτοί, οι φωτισμένοι, αυτοί που θα «ξεστραβώσουν» την οργάνωματη μάζα. Οπως ο λυσσασμένος αντικομμουνιστής Γ. Οικονόμου, φερειπείν, ένας συγγραφέας της δεκάρας, που το παίζει καστοριαδικός, ο οποίος μπορεί μεν να στηλιτεύει τέτοιες πρακτικές στα πονήματά του και να εκστασιάζεται με την αρχαιοαθηναϊκή ιστογρία, στην πλατεία Συντάγματος, όμως, δέχτηκε να μετατρ

